

மக்கள் முன்னணி

சமூக அரசியல் இதழ்

சனவரி 2019 ● விலை ரூ.15

சூழ்ந்து நிற்கும் பசை...

தைத் திருநாளில் துடை துகர்க்க வா!

கஜா புயல் பாதிக்கப்பட்டோர் மத்தியில் மீண்டெழுவோம் எனும் முழக்கத்துடன் தமிழ்த் தேச மக்கள் முன்னணி களப்பணி

16.12.18 - திருத்துறைப்பூண்டியில் மீண்டெழும் பேரணி, யோதுக்கூட்டம்

20.12.18 - திருவாரூர் ஆட்சியர் அலுவலகம் முன் உள்ளீரும்பும் போராட்டம்

மக்கள் முன்னணி

சமூக, அரசியல் இதழ்

இதழ் 05

ஜனவரி 2019

ஆசிரியர்
பாலன்

ஆசிரியர் குழு
மீ.த. பாண்டியன்
விநாயகம்
ரமணி
செந்தில்
அருண் நெடுஞ்செழியன்

நிர்வாகக் குழு
கண்ணன்
அமுது
மணிகண்டன்
கார்த்திக்

முன் அட்டை வடிவமைப்பு
பாட்டாளி

இதழ் வடிவமைப்பு
கோ. முருகராஜ்

முகவரி
எண்: 6, 70 அடி சாலை,
எஸ்.பி. தோட்டம்,
தி.நகர், சென்னை 17

மின்னஞ்சல்
media.peoplesfront@gmail.com

இணையதளம்
www.peoplesfront.in

முகநூல் பக்கம்
facebook.com/Peoplesfronttamilnadu

தொடர்புக்கு
85087 26919, 90422 74271.

சந்தா

தனி இதழ் ரூ.15
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 200

உள்ளே...

தலையங்கம்	4
மேகேதாட்டு அணை கட்ட ஒப்புதல்: காவிரி உரிமை மீதான இறுதித் தாக்குதல்	6
செந்தில்	
ரஃபேல் ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்	8
பாலாஜி திருவடி	
கஜா பேரிடர் களப்பணியில் தமிழ்தேச மக்கள் முன்னணி தோழர்கள்	13
அருண் சோரி	
தொடரும் சாதி ஆணவப் படுகொலைகள்	16
மீ.த.பாண்டியன்	
உயர்கல்வி ஆணையமும் கல்வி வியாபாரமும்	18
பேரா. சிவகுமாருடன் நேர்காணல்	
புயல் நிவாரண அரசியல்	21
சதீஷ்	
சபரிமலை தீர்ப்பும் இந்துமதச் சீர்த்திருத்த சட்டங்களும்	23
சதீஷ்குமார்	
பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம்: கொள்கையும் செயலாக்கமும்	26
அருண் நெடுஞ்செழியன்	
கஜா புயல் பேரிடர் கொள்ளை அரசின் தோல்வியடைந்த பேரிடர் மேலாண்மை	29
அயோத்தி பாபர் மசூதி ராமர் கோயில் ஒரு நினைவூட்டல்	31
யாமினி	
ஸ்டெர்லைட்டை அப்புறப்படுத்துவோம்	32
செம்பரிதி	

எதிரியை வீழ்த்துவது மட்டும் போதாது, நமக்கான சொந்த மாற்றுத் திட்டமும் வேண்டும்

புத்தாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழகம் ஒரு தெளிவான முடிவை உறுதியேற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, எதிர்ப்பு அரசியல் செய்வது மட்டும் நமது வேலையல்ல, மாற்று அரசியலை உருவாக்குவதும் நமது கடமைதான் என தமிழக அரசியல் இயக்கங்கள், செயற்பாட்டாளர்கள் அறுதியிட்டுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, 'தை பிறந்தால் வழிபிறக்கும்' என்பது நம்பிக்கையாக மட்டுமல்ல நமது அரசியல் தீர்மானமாகவும் மாற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது, பழையன கழிந்து புதியன புகுதல் எப்படி வாழ்க்கைச் செயற்பாடோ அது போல அரசியலிலும் கடந்தகால தீர்மானங்களைச் செயற்பாடுகளைப் பரிசீலித்து, புதிய அரசியல் வழியையும் செயற்பாட்டையும் உருவாக்கிகொள்ள வேண்டியது அவசியம் ஆகும்.

அரசியலை ஒரு சமூகம் தப்பிப் பிழைப்பதற்கான கலையாக மட்டும் பாவித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது, சமூகம் ஓரடி முன்னேறுவதற்காவது எது சாத்தியமோ அதைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான அசாத்திய போராட்டம்தான் மக்கள் அரசியல். தமிழகம் சம்பரிவார வலதுசாரி அரசியலுக்குச் சவாலாக விளங்குகிறது, எதிர்ப்புப் போராட்ட அரசியலின் தலைநகரமாக இருக்கிறது, ஆனால் அரசியல் தீர்வை நோக்கி நகர்கிற போது புதிய மொந்தையில் பழைய புளித்த கள்ளே மீண்டும் இடத்தை நிரப்பிவிடுகிறது.

2009-2019 அண்மைய பத்தாண்டுகளின் தமிழக அரசியல் என்பது மக்கள் இயக்கங்களின் எதிர்ப்புப் போராட்ட அரசியலால் விரிவடைந்திருக்கிறது, புதிய தலைமுறை அரசியலில் நுழைந்திருக்கிறது. 1990 2000 பத்தாண்டுகளின் அடையாள அரசியல் எழுச்சி தலித் மற்றும் சிறுபான்மை அரசியல் சக்திகளை மைய நீரோட்ட அரசியலைத் தீர்மானிக்கிற, அதில் பங்கேற்கிற சக்தியாக மாற்றியதோ, அதை ஒத்த சூழல் மீண்டும் உருவாகியுள்ளது. தமிழ்த்தேசிய, சூழலிய, சமூக நலவிய அரசியல் இந்த பத்தாண்டுகளின் முதன்மைப் போக்காக வளர்ந்துள்ளது. ஆனால் இப்போக்குகள் மைய நீரோட்ட அரசியலில் பங்கேற்பதை ஏற்கெனவே அவ்விடத்தில் அமர்ந்துள்ள சக்திகள் முரட்டுப் பிடிவாதமாக மறுத்து வருகின்றன.

மத்தியில் பாசகவின் ஆட்சி ஐந்து ஆண்டு நிறைவடையப் போகிறது. ஆட்சி அதிகாரம்

அடுத்த ஐந்து ஆண்டும் இந்த ஆற்றல்களின் கைக்குப் போய்விட்டால் மிக மோசமான தீமைகள் ஏற்படும். இந்த ஆற்றல்களை தேர்தலில் வீழ்த்தும் பொருட்டு புரட்சிகர, சனநாயக ஆற்றல்களும் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியினரும் இணைந்த விரிவான வேலைத் திட்டம் தேவையே. ஆயினும் கடந்த காலத்தின் படிப்பினையையும், இப்போதைய சூழலையும் கருத்தில் கொண்டு எதிர்காலத்தை மக்களுக்கு உரித்தாக்குவதற்கு இது மட்டுமே போதுமா? இதுவே முழுமையானதா? என்பதே கேள்வி.

இவ்விடத்தில் தான், 2004 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இருந்து இந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில், மூன்று நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் 'கொள்கைக் கோமான்கள்', 'போர்வாள்களின்' நிலையெடுப்புகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. 2004 ல் 'நாளை நமதே நாற்பதும் நமதே' என பா.ச.க. தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயக கூட்டணிக்கு எதிராக முழங்கிய தி.மு.க. அதுவரை ஆட்சி செய்த பா.ச.க. வோடு கூட்டணி வைத்து தேர்தலில் போட்டியிட்டு குஜராத் படுகொலையின் போதும் அமைச்சர் பதவிகளை அலங்கரித்து 'சமூக நீதியையும் மதச்சிறுபான்மையினர் நலனையும் மாநில உரிமைகளையும்' காத்துக் கொண்டிருந்தது. 2004 தேர்தலில் பா.ச.க.வுக்கு எதிராக தி.மு.க., ம.தி.மு.க., பா.ம.க. போன்ற கட்சிகள் காங்கிரசோடு கைகோர்த்து நின்றன. 2009 இல் இந்திய அரசின் உதவியுடன் ஈழத்தில் முள்ளிவாய்க்காலில் ஆயிரக்கணக்கில் தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோதும் தி.மு.க. காங்கிரசைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டிருந்தது. மீண்டும் 2014 இல் ம.தி.மு.க., பா.ம.க. போன்ற கட்சிகள் ஈழச் சிக்கலின் பெயராலும் ஊழல் எதிர்ப்பின் பெயராலும் பா.ச.க. வுக்குப் பல்லக்குத் தூக்கி மோடிக்கு முடிசூட்டின. 2019 இல் பாசிச பா.ச.க.வுக்கு எதிராக 'திராவிடத்தைப் பாதுகாப்பேன்' என்று வாள்வீசுகிறார் வைகோ. தமிழ்த்தேசிய அரசியலும் தலித் அரசியலும் கழக ஆட்சிகளின் மீது வைத்த விமர்சனங்களைக் கூட காவி எதிர்ப்பு அலையில் கரைத்துவிடப் பார்க்கின்றார். மதச்சார்பின்மை, மாநில உரிமை, சமூக நீதி இவற்றிற்கெல்லாம் ஊறு செய்யும் அரசியல் பொருளியல் காரணிகள் என்ன?

2004 இல் பேசியதையே இப்போதும் பேசிக் கொண்டிருக்க இடைப்பட்ட காலங்களில் இந்த 'இனக்காவலர்கள்' கொண்ட நிலைப்பாட்டிற்கு மக்கள் மன்றத்தில் பொறுப்புக் கூற வேண்டாமா? உலகமய, தாராளமய, தனியார்மயப் பொருளியல் கொள்கைக்கும் மதவாத சக்திகளின் எழுச்சிக்குமான உறவு குறித்து இக்கட்சிகளின் கண்ணோட்டம் என்ன?

2004 இன் நாடாளுமன்ற தேர்தலுக்கும் 2019 இன் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கும் மதசாப்பற்ற கூட்டணியின் வேலைத் திட்டத்தில் என்ன வேறுபாடு உள்ளது? மதசார்பின்மை, சமூக நீதி, மாநில உரிமை, அரசமைப்புச் சட்ட சனநாயகம் ஆகியவற்றைப் பேசக் கூடிய ஆற்றல்கள் பா.ச.க.வுக்கும் காங்கிரசுக்கும் இவற்றின் பெயரால் இருக்கும் எல்லைகளை என்றோ அழித்துவிட்டன. இவ்விசயத்தில் பா.ச.க. 'தீண்டப்படாத கட்சி ஒன்றும் அல்ல' என்பதோடு தொடங்கிய தேர்தல் சந்தர்ப்பவாதம், ஒரு முழு சுற்று முடிந்து இன்றைக்கு பா.ச.க. ஆதரவு, காங்கிரசு ஆதரவு என்பதில் இவ்வெல்லைகள் எல்லாம் கடக்கப்பட்டுவிட்டன. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஆளுங்கட்சியைப் பிரதான எதிரியாக்கிவிட்டு எதிர்க்கட்சியோடு கூட்டணி வைப்பதைத் தவிர வேறெந்த கொள்கையை இக்கட்சிகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

புதிய தமிழகம் கட்சியின் தலைவர் கிருஷ்ணசாமி மட்டுமல்ல சனாதன எதிர்ப்பு, இந்துத்துவ எதிர்ப்பு என்று பேசிக் கொண்டிருக்கும் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியின் தலைவர் தொல். திருமாவளவனும் 2001 சட்டமன்றத் தேர்தலில் பா.ச.க. வேட்பாளருக்கு வாக்கு கேட்கக் கண்டோம். இன்றைய நிலையில் நேற்றைக்கு சமூக நீதி, மாநில உரிமை, மதச் சிறுபான்மைப் பாதுகாப்பு பேசியவர்கள் பா.ச.க. வின் பக்கம் முட்டுக் கொடுத்து நின்று கொண்டிருக்கின்றனர். வடக்கே ராம்விலாஸ் பாஸ்தான், அத்வாலே என்றால் தெற்கே ராமதாஸ், கிருஷ்ணசாமி. இவ்வாறான, தேர்தல் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தான் சங் பரிவாரங்கள் இத்தனை பெரிய சக்தியாக வளர்ந்து நிற்பதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும். ஆனாலும், இந்தப் போக்கை விமர்சித்தால், "பெரியாரை ஏற்றுக்கொண்டு தி.மு.க. வை விமர்சிப்பவர்கள் சங்கிகளைவிட ஆபத்தானவர்கள்" என்று திராவிடம் 2.0 குழு கூக்குரல் இடுகின்றது. தத்துவப் போராட்டத்தின் சிறுதுளி கூட இந்த சந்தர்ப்பவாத, சமரச ஆற்றல்களுக்கு நெருப்பாய் சுடுவதில் இருந்தே தத்துவப் போராட்டத்தின் இன்றியமையாத தேவையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே, உடனடி அபாயத்தை வீழ்த்த வேண்டிய

அரசியல் போராட்டத்தோடு தேர்தல் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தை முறியடிக்க வேண்டிய தத்துவப் போராட்டமும் ஒன்றுடன் ஒன்று பிரிக்க முடியாதது என்பதுதான் பேருருவாக சங் பரிவாரங்கள் எழுந்து நிற்பதில் இருந்து நாம் பெற வேண்டிய படிப்பினையாகும்.

இன்றைக்கு பா.ச.க.வால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஜி.எஸ்.டி., நீட், ஆதார் அட்டை, வங்கிகள் இணைப்பு, தொழிலாளர் சட்டத் திருத்தம் என கடுமையாக விமர்சிக்கப்படும் யாவற்றிற்கும் முன்னோடியும் வித்திட்டதும் காங்கிரசுதான். இந்துத்துவ விசயத்தில் காங்கிரசே தன்னைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ளும் மென்மையான இந்துத்துவம் என்பதைப் போல் மேலே சொன்ன புதிய தாராளமய, உலகமயக் கொள்கையை அமலாக்குவதில் மென் போக்கா? கடும்போக்கா? என்பதுதான் காங்கிரசுக்கும் பா.ச.க.வுக்குமான வேறுபாடு. நடந்து முடிந்த ஐந்து சட்டமன்றத் தேர்தல்களிலும் காங்கிரசின் இந்த உருவம் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. அதன் தேர்தல் அறிக்கைகளில் பசுப் பாதுகாப்பு, கோசாலைகள் என வாக்குறுதிகளில் பா.ச.க.உடன் போட்டி போட்டது காங்கிரசு. விவசாய சிக்கல்களுக்கு விவசாயக் கடன் தள்ளுபடி வெறுப்பு அரசியல், சும்பல் படுகொலைக்கு எதிராகப் பேசுவது என்பதோடு காங்கிரசின் மாற்று அரசியல் எல்லை முடிந்துவிடுகிறது.

தமிழக நிலையில் இருந்து சொல்ல வேண்டுமானால் நீட், காவிரிச் சமவெளிப் பாதுகாப்பு, ஸ்டெர்லைட், நியூட்ரினோ, ஈழ இனப்படுகொலைக்கு பன்னாட்டுப் புலனாய்வு, பொது வாக்கெடுப்பு, எழுவர் விடுதலை என யாவற்றிலும் காங்கிரசின் கொள்கைக்கும் பா.ச.க.வின் கொள்கைக்கும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. இவை குறித்து தமது கொள்கை நிலைப்பாட்டில் ஏதேனும் மாற்றம் உண்டா? என்றுகூட அக்கட்சி தெரிவிக்கவில்லை. விவசாய நெருக்கடிக்கு தீர்வென்ன?, சிறுகுறு தொழில்கள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான கொள்கை என்ன?, கல்வி மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்றப்படுமா? என்ற கேள்விகளுக்கு காங்கிரசிடம் எந்த பதிலும் இல்லை.

பா.ச.க. வளர்வதற்கான காரணங்கள் பற்றிப் பேசாமல் பா.ச.க.வை மட்டும் எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பது, காங்கிரசு 1990 களில் தொடங்கி வைத்த புதிய தாராளமய, உலகமயப் பொருளியல் கொள்கைப் பற்றி பேசாமல் அதன் பகுதியாக கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்களை மட்டும் எதிர்ப்பது என்பதே மாநிலக் கட்சிகள் மத்தியில் ஆட்சி நடத்தும் கட்சிகள் பொருட்டு அறிந்தே கைகொள்ளும் உத்தியாக இருக்கிறது.

தொடர்ச்சி 7ம் பக்கத்தில்...

மேகேதாட்டு அணை கட்ட ஒப்புதல் காவிரி உரிமை மீதான இறுதித் தாக்குதல் !

செந்தில்

தமிழகத்தின் மீது அடுத்ததொரு தாக்குதலாய் மேகேதாட்டு அணைக் கட்டுவதற்கான வரைவுத் திட்ட அறிக்கைக்கு மத்திய நீர்வள ஆணையம் ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. அடுத்ததாக, மேகேதாட்டு அணை கட்டுவதற்கான விரிவான திட்ட மதிப்பீட்டு அறிக்கையை கர்நாடக அரசு முன்வைக்க இருக்கிறது.

5,912 கோடி ரூபாய் செலவில் 66 டி.எம்.சி. காவிரி நீரைத் தேக்கி வைக்கும் அளவுக்கான அணையாக மேகேதாட்டு அணை கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேகதாது அணையின் உயரம் 441.8 மீட்டர் [1546 அடி உயரம்]. இதன் மூலம் மைசூர், மாண்டியா மாவட்டங்களுக்கான நீர்பாசனத்திற்கும், பெங்களூரு மாநகரத்தின் குடிநீருக்காகவும் மின்சார ஆக்கத்திற்காகவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மத்திய நீர்வளத் துறை ஒப்புதல் வழங்கி இருப்பது காவிரி நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கும், உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கும் எதிரானது. காவிரி நீருக்கு உரிமை கொண்ட கேரளம், தமிழகம், புதுச்சேரி ஆகிய மாநிலங்களின் ஒப்புதல் இல்லாமல் இப்படி ஓர் அணையைக் கட்ட அனுமதி அளிக்க முடியாது. காவிரி மேலாண்மை ஆணையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருப்பதையும் மத்திய அரசு பொருட்படுத்தவில்லை.

மேகேதாட்டு அணை கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாதென தமிழக அரசு எதிர்ப்புத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அதைப் பற்றிக் கிஞ்சித்தும் பொருட்படுத்தாமல் மத்திய நீர்வள ஆணையம் ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

கர்நாடகாவில் கிருஷ்ணராஜ சாகர், ஹாரங்கி, கபினி, ஹேமாவதி, சுவர்ணாவதி ஆகிய அணைகள் காவிரியின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ளன. கிருஷ்ணராஜ சாகர் அணை 1924 இல் கட்டப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு சுவர்ணாவதி 1984 இலும், கபினி 1978-79 இலும், ஹேமாவதி 1979-80 இலும், ஹாரங்கி 1979-80 இலும் கட்டப்பட்டன. மேற்படி நான்கு அணைகளும் 1924 சென்னை மாகாணத்திற்கும் மைசூர் சமஸ்தானத்திற்கும் இடையிலான 50 ஆண்டுகால ஒப்பந்தம் போடப்பட்டிருந்தது. 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின் அந்த ஒப்பந்தம் காலவாதியாகிவிடும் என்பதல்ல, அது நடைமுறையில் இருக்கிறது காவிரி நடுவர் மன்றம் பிற்காலத்தில் உறுதிசெய்தது. ஆனால், வெறும் ஐந்து ஆண்டுகளில் நான்கு அணைகளை அடாவடியாக கர்நாடகா கட்டிக் கொண்டது. இப்போது அந்த அணைகள் இருப்பது மெய்நிலை ஆகிவிட்டது. காவிரி நடுவர் மன்றம் கூட இனி அதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது. இப்போது மேகேதாட்டு அணையைக் கட்டியே தீருவதென கர்நாடகா முரண்டு பிடிக்கிறது.

அதுமட்டுமின்றி ராசிமணல், சிவசமுத்திரம் ஆகிய இடங்களில் மேலும் மூன்று அணைகளைக் கட்ட திட்டமிட்டுள்ளது கர்நாடகம். இதன்மூலம் கூடுதலாக 45 டி.எம்.சி. தண்ணீரைத் தேக்க முடியும்.

மேகேதாட்டு அணை மட்டும் கட்டப்பட்டு விட்டாலே 171.73 டி.எம்.சி. தண்ணீரைக் காவிரியில் கர்நாடகத்தால் தேக்கி வைக்க முடியும். இது மேட்டூர் அணையின் கொள்ளவான 93.47 டி.எம்.சி. வை விட இருமடங்காகும்.

கிருஷ்ணராஜசாகர் அணைக்கு கீழேயுள்ள கபினியில் 19.5 டி.எம்.சி தண்ணீரைச் சேமிக்கலாம். இந்த அணையில் நிரம்பிய உபரி நீர் அர்க்காவதி நதியாக காவிரியில் சேர்கிறது. அந்த தண்ணீர் தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய நீராகும். அவை மேட்டூர் அணைக்குத் தான் வரும். இப்போது இந்த இடத்தில் மேகேதாட்டு அணை கட்டப்பட்டுவிட்டால் மேட்டூருக்கு வரும் நீர் தடுக்கப்பட்டுவிடும். மேகேதாட்டு அணை இருப்புத் தண்ணீர் இருக்கும் அணை (Balance Reservoir) என்று சொல்கின்றனர். கபினி நிரம்பியது போக இருக்கும் உபரி நீரைத் தேக்கி வைப்பதற்காகவே இந்த அணையாகும்.

மேகேதாட்டு அணை கட்டப்பட்டு விட்டால் வான் பொய்யாதுப் பெய்தாலும் உபரி நீர் என்ற ஒன்று தமிழகத்திற்குள் வருவதற்கு இடமே இல்லாமல் போகும்.

அரை நூற்றாண்டு சட்டப் போராட்டத்தின் பயனாய் காவிரி மேலாண்மை ஆணையம் அமைக்கப்படும் பயனில்லை என்றே படுகிறது. எந்த சட்டநெறிகளையும் இன்றைக்கு வரை கர்நாடகம் பின்பற்றியதில்லை. அதை இந்திய ஒன்றிய அரசு தட்டிக் கேட்டதும் இல்லை. இதில் பா.ச.க.வுக்கும், காங்கிரசுக்கும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை.

நாடாளுமன்றத்திற்குள் போராடிய தமிழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர் அவை தலைவர்கள். நாடாளுமன்றத்தில் எல்லை என்ன என்பதும் காவிரிச் சிக்கலில் அம்பலப்பட்டுள்ளது. காவிரியைப் பொறுத்தவரை மேகேதாட்டு அணை மட்டும் கட்டப்பட்டுவிட்டால் அதற்குமேல் தமிழகம் இழப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. உச்சநீதிமன்றமோ, கடிதம் எழுதுவதோ பயன் தரப் போவதில்லை. போராட்டம் ஒன்றே நமக்கிருக்கும் ஒரே வழி...

தலையங்கம் தொடர்ச்சி ...

மாநில உரிமைகள் பறிக்கப்படுதல், புதிய, புதிய பேரழிவுத் திட்டங்கள், சமூகநீதிக் கொள்கையின் மீதான தாக்குதல், தமிழக வளங்கள் சூறையாடப்படுதல் ஆகியவை தமிழகத்தைச் சூழ்ந்துவரும் பேராபத்துகளாக உள்ளன. 1990 களில் கழக ஆட்சிகளின் தொடர் துரோகத்தின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாய் எழுந்த தலித் அரசியலும், மதச் சிறுபான்மையினர் அரசியலும் பிந்தைய பத்தாண்டுகளில் தேர்தல் அரசியல் காரணமாக அதே துரோக சக்திகளோடு சமரசம் செய்துகொள்வதில் போய்முடிந்தது. கடந்த பத்தாண்டுகளில் தமிழ்த்தேசிய, சூழலிய, மக்கள் நலவிய அரசியல் போக்குகள் எழுந்து வந்துள்ளன. இவை மாற்று அரசியலாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு இதற்குரிய சமூக அடித்தளம் உருப்பெற வேண்டும். கடந்த காலத்தில் எழுந்த அரசியல் போக்குகளும் இப்போது எழுந்துள்ளவையும் வெறும் கோரிக்கைகள் மட்டுமல்ல அரசியலில் சனநாயகத்தின் எல்லையை விரிவாக்கக் கோரும் சமுதாய சக்திகளாகும். உடனடி எதிரியைத் தோற்கடிப்பது என்று மட்டும் பிரச்சனையைப் பார்க்காமல் சனநாயக எல்லையை விரிவாக்கக் கூடிய மாற்று அரசியல் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

இவ்விரண்டையும் கருத்தில் கொண்ட தேர்தல் அணுகுமுறையையே கைக்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் நமக்கான செயல்திட்டமும் விரிவான அரசியல் அணிசேர்க்கையும் வேண்டும்.

அமெரிக்காவில் வால்ஸ்ட்ரீட் போராட்டத்தைக் கண்டோம்; மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் அரபு வசந்தம் எழுந்தது. இப்போது பிரான்சில் தொடங்கி நெதர்லாந்து, ஹங்கேரி என விரியும் மஞ்சள் சட்டைப் போராட்டங்களைக் கண்டு வருகிறோம். இவையாவும் தேர்தலுக்கு வெளியே இயக்கங்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு தேர்தல் அரசியலின் போக்கையும் தீர்மானிக்கக் கூடியதாக வாக்குச் சாவுகளில் காண முடியாத தீர்வுகளைத் தெருக்களில் கண்டு வருகின்றனர். நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற அவைகளில் மாற்றங்கள் நிகழ்வதில்லை, சமுதாய இயக்கத்தின் தீவிரத்தான் அரசியல் மாற்றத்தை நிகழ்த்த முடியும். சமுதாய சக்திகளை வளர்த்தெடுக்க இப்புத்தாண்டில் உறுதியேற்போம்!

இப்புத்தாண்டுத் தொடக்கத்திலேயே ஸ்டெர்லைட் திறப்பு, முன்னேறிய சமூகப் பிரிவினருக்கான 10% இட ஒதுக்கீடு, மும்மொழிக் கொள்கை என மக்கள் மீதான தாக்குதலைத் தொடங்கியுள்ளனர். காலம் நம்மை அழைக்கிறது. களத்தில் நிற்காமல் மாற்றம் இல்லை.

ரஃபேல் ஒப்பந்தம் இரத்து செய்யப்படவேண்டும்!

பாலாஜி திருவடி

“ரஃபேல் விவகாரம் குறித்து காங்கிரஸ் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கத் தேவையில்லை. மாறாக, காங்கிரஸ் தலைவர் ராகுல் காந்தியை கிண்டல் செய்யுங்கள்”, கடந்த அக்டோபர் 7 ஆம் தேதி நடைபெற்ற பா.ஜ.க கட்சியின் ஊடகப் பயிற்சி முகாமில், மத்திய அரசின் பொருளாதாரம் மற்றும் கார்ப்பரேட் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரான அருண் ஜெட்லி இவ்வாறு கூறியதாக ஒரு தகவல் வெளியானது.

ரஃபேல் விவகாரம் குறித்து நாட்டின் எதிர்க்கட்சிகள், ஊடகங்கள் மற்றும் மக்கள் என எவர் கேள்வி கேட்டாலும் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை என்ற இறுமாப்புடனேயே பா.ஜ.க மோடி தலைமையிலான அரசு இருந்து வருகிறது. ரஃபேல் விவகாரம் தொடர்பான பா.ஜ.க தலைவர்களது முன்னுக்குப் பின் முரணான கூற்றுகள், அவர்கள் நம்மிடமிருந்து மறைக்க விரும்பும் உண்மைகள் ஆகியற்றைப் பார்க்கும் முன், ரஃபேல் விவகாரம் பற்றிய விவரங்கள் சிலவற்றை அறிந்து கொள்வோம்.

ரஃபேல் ஒப்பந்தத்தின் பின்னணி:

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், சோவியத் சார்பு நாடுகள், அமெரிக்க ஏகாபத்திய சார்பு நாடுகள் என உலகம் இரண்டாகப் பிரிந்து நின்ற பனிப்போர் காலக்கட்டத்தின் தொடக்கத்தில் விடுதலையடைந்த இந்தியா, அணிசேரா நாடுகள் எனும் பிரிவில் இருந்தாலும்,

சோவியத் யூனியனுடன் இணக்கம் காட்டியே வந்தது. பாகிஸ்தானுடனான போருக்குப் பின்னர், தனது இராணுவத்தினை பலப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட, பிரித்தானியர்கள் விட்டுச்சென்ற பழைய தொழில்நுட்பத்தில் இயங்கிய போர் விமானங்களையும், இராணுவத் தளவாடங்களையும் மேம்படுத்திக் கொள்ள, உள்நாட்டிலேயே உற்பத்தியைத் தொடங்கினாலும், புதிய தொழில்நுட்பங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், வளர்த்தெடுப்பதிலும் இன்று வரை பின் தங்கியே உள்ளது. இந்நிலையில், இராணுவத் தளவாடங்களையும், போர் விமானங்களையும் பெருமளவு அன்றைய சோவியத் யூனியனிடமிருந்து இறக்குமதி செய்யத் தொடங்கியது இந்திய அரசு. 90களில் நடந்த உலகமயமாக்கலுக்குப் பின் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் கதவுகள் உலகுக்குத் திறந்து விடப்பட்டன.

ராணுவத் தளவாடங்கள் மற்றும் போர் விமானங்கள் தயாரிப்பில் புதிய தொழில்நுட்பங்களை எட்டியிராத, பாகிஸ்தானுடனான ஆயுதப் போட்டி, மற்றும் கார்கில் போர் உள்ளிட்டவைகளால் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும் ஆயுதத் தேவை, சர்வதேச அளவில் இந்தியாவை மிகப் பெரிய சந்தையாக மாற்றியது. கடந்த 2002 ஆம் ஆண்டில், வாஜ்பாய் தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி அரசு முதல்முதலாக பாதுகாப்பு சம்மந்தப்பட்ட உற்பத்தியில் தனியாருக்கு

அனுமதி, நேரடி அன்னிய முதலீடு 26% வரை அனுமதி உள்ளிட்ட கொள்கை முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

இரசியா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், இஸ்ரேல், தென் கொரியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளிடமிருந்து மிகப்பெரிய அளவில் இராணுவத் தளவாடங்களையும், போர் விமானங்களையும் வாங்கிக் குவித்த இந்தியா, முதல் முறையாக, கடந்த 2007 ஆம் ஆண்டு, உலகலேயே மிகப் பெரிய ஆயுத இறக்குமதி செய்யும் நாடாக மாறியது. 2009 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் இந்த நிலையை எட்டிய இந்தியா, இன்று வரை உலக அளவில் அதிக ஆயுத உற்பத்தி செய்யும் நாடாகவே தொடர்கிறது. இருப்பினும், இந்தியாவின் ஆயுதங்கள் மற்றும் இராணுவ விமானங்கள் தேவை நிறைவடையவில்லை.

இராணுவத் தளவாடங்கள் மற்றும் போர் விமானங்கள் தொடர்பான தொழில்நுட்பங்களில் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிராத இந்தியா, தொடர்ச்சியாக அவற்றைக் பிற நாடுகளிடமிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவைவிட அதிக இறக்குமதி செய்யும் நாடாக விளங்கிய சீனா இன்று சொந்தமாக நவீன போர் விமானங்கள் மற்றும் இராணுவத் தளவாடங்களையும் தயாரிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. ஆனால், இந்திய அரசோ, ஒவ்வொரு ஆண்டு பட்ஜெட்டிலும், பாதுகாப்புத் துறைக்கென மிகப் பெரிய தொகையை ஒதுக்கினாலும், அவற்றில் பெரும் தொகை இதுபோன்ற இறக்குமதிகளுக்கே செலவிடப்படுகின்றன. இவ்வாண்டு பிப்ரவரி மாதம், தாக்கல் செய்யப்பட்ட பட்ஜெட்டில், பாதுகாப்புத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 4.04 லட்சம் கோடி ரூபாயாகும். ஆனால், அதே பட்ஜெட்டில் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் 85 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தான். பா.ஜ.க ஆட்சியில் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் இதே போன்ற நிலை தான் நீடித்தது.

ரஃபேல் ஒப்பந்தம்:

கடந்த 2007 ஆம் ஆண்டு, இந்திய விமானப் படையில் நிலவிவந்த போர் விமானங்களின் பற்றாக்குறையைப் போக்க காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசு, இந்திய விமானப் படைக்காக 126 போர் விமானங்கள் வாங்குவதற்கான விண்ணப்பங்களை வரவேற்றது. டஸால்ட் நிறுவனத்தின் ரஃபேல் மட்டுமல்லாமல், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் டைஃபூன், இரஷ்ய அரசின் எம்.ஐ.ஜி 35,

அமெரிக்க நிறுவனம் லாக்ஹீட் மார்டினின் எஃப் 16, ஸ்வீடன் நாட்டு நிறுவனம் சாபின் க்ரிபென், மற்றும் போயீங் நிறுவனத்தின் எஃப்/ஏ ஐ8 உள்ளிட்ட விமானங்கள் இந்திய அரசு அறிவித்த டெண்டரைப் பெறுவதற்கான போட்டியிலிறங்கின.

கடந்த 2009 ஆம் ஆண்டு, தொழில்நுட்பத் தகுதி அடிப்படையில் நடத்தப்பட்ட முதல் கட்டத் தேர்வில் ரஃபேல் நிறுவனம் வெளியேறியதாக செய்திகள் வெளியாகின. இருப்பினும், இந்திய அரசுக்கும் பிரெஞ்சு அரசுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற திரைமறைவு பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாய், கடந்த 2011 ஆம் ஆண்டு, இறுதிப் பட்டியலில், ரஃபேலும், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் டைஃபூனும் இடம்பெற்றன. அதே ஆண்டு இறுதியில், இந்திய அரசிடம் ஏற்கெனவே இருந்த 1990களில் டஸால்ட் நிறுவனம் தயாரித்த 52 மிரேஜ் 2000 ரக விமானங்களை மேம்படுத்துவதற்கான ஒப்பந்தத்தை இந்திய அரசும், டஸால்ட் நிறுவனமும் ரூ. 11000 கோடிக்கு இறுதி செய்தன. இதன்படி கணக்கிட்டால், ஒவ்வொரு விமானத்தின் மேம்படுத்தலுக்கும் அன்றைய மதிப்பில் 45 மில்லியன் டாலர்கள் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. விமான மேம்படுத்தல் பணிக்கு இது மிகவும் அதிகபட்ச விலையாகும்.

கடந்த 2012 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், இந்திய விமானப் படைக்குத் தேவையான 126 போர் விமானங்களை வழங்க டஸால்ட் நிறுவனமே குறைவான விலையை குறிப்பிட்டதாக செய்தி வெளியிட்ட மத்திய அரசு, டஸால்ட் நிறுவனத்திடமே போர் விமானங்கள் வாங்கப்படும் என அறிவித்தது.

ரஃபேல் ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- காங்கிரஸ் கட்சியின் கூற்றுப்படி 126 ரஃபேல் போர் விமானங்கள் வாங்க 10.2 பில்லியன் டாலர்களுக்கு டஸால்ட் நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது.

- இந்தத் தொகையில் பாதியை டஸால்ட் நிறுவனம் மீண்டும் இந்தியாவிலேயே முதலீடு செய்ய வேண்டும்.

- உற்பத்தி செய்யப்படவிருக்கும் 126 போர் விமானங்களில் 18 விமானங்கள் நேரடியாக டஸால்ட் நிறுவனம் பிரான்ஸ் நாட்டிலேயே தயாரிக்கும். மீதம் உள்ள 108 விமானங்கள் இந்தியாவில், டஸால்ட்

நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையில், எச்.ஏ.எல் நிறுவனம் தயாரிக்கும்.

• ரஃபேல் போர் விமானங்கள் தயாரிப்பில் எச்.ஏ.எல்லுடன் முக்கியமான தொழில்நுட்பங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்.

புதிய ரஃபேல் ஒப்பந்தம்:

பல்வேறு முட்டுக்கட்டைகள் அவ்வப்போது எழுந்த நிலையில், 2014 தேர்தலில் பெரும்பான்மை பலத்துடன் ஆட்சியைப் பிடித்தது பா.ஜ.க. மோடி அறிவித்த மேக் இன் இந்தியா திட்டத்தின் முக்கிய உதாரணமாக இவ்வொப்பந்தம் அமையப் போகிறது என அனைவரும் எதிர்பார்த்தனர். இந்நிலையில், 2015 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், ரஃபேல் ஒப்பந்தம் போட்டப்பட்டு வெகு காலம் ஆகிவிட்டதால் ரஃபேல் விமானங்களின் விலை பன்மடங்கு அதிகரித்துவிட்டதாக ஒரு செய்தி இந்திய ஊடகங்களில் வெளிவந்தது. இதை மறுத்த டலால்ட் நிறுவனத்தின் ட்ராப்பியர், “முதல் நாளிலிருந்து எங்கள் விலை ஒன்றுதான்” என மறுப்பு தெரிவித்தார்.

இந்நிலையில் ஏப்ரல் 2015இல், ப்ரான்ஸ் நாட்டுக்கு சுற்றுப்பயணம் சென்ற இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி, டலால்ட் நிறுவனத்திடமிருந்து 36 ரஃபேல் போர் விமானங்கள் “தயார் நிலையில்” வாங்கப்படும் என அறிவித்தார். இந்நிலையில், கடந்த 2016 ஆம் ஆண்டு, இதற்கான ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது.

புதிய ரஃபேல் ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

• இந்தியாவுக்கு டலால்ட் நிறுவனம் 36 ரஃபேல் போர் விமானங்களை தயார் நிலையில் வழங்கும்.

• ரஃபேல் விமானங்கள் அனைத்தும் டலால்ட் நிறுவனத்தால் ப்ரான்ஸிலேயே தயார் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படும்.

• இந்தியா வழங்கும் தொகையில் பாதிளவை டலால்ட் நிறுவனம் மீண்டும் இந்தியாவில் முதலீடு செய்யப்படும்.

புதிய ஒப்பந்தத்தில் உள்ள சிக்கல்கள்:

• 126 ரஃபேல் போர் விமானங்களுக்குப் பதில் 36 போர் விமானங்கள் மட்டுமே வாங்கப்பட உள்ளன.

• ரஃபேல் ஒப்பந்தத்தின் விலையை “பாதுகாப்பு” காரணங்களுக்காக வெளியிட முடியாது என மத்திய அரசு தொடர்ச்சியாகக் கூறி வந்தாலும், ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது முதல் செய்திகளில் வெளியான தொகை ரூ. 59000 கோடி ஆகும். இது, முந்தைய காங்கிரஸ் அரசு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தைவிட பல மடங்கு அதிகமாகும்.

• புதிய ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், ரஃபேல் விமானம் தயாரிப்பு தொடர்பான எந்தவொரு முக்கிய தொழில்நுட்ப தகவல்களும் இந்திய அரசுக்கோ, வேறு இந்திய அரசு நிறுவனங்களுக்கோ டலால்ட் நிறுவனம் பகிரத் தேவையில்லை.

புதிய ஒப்பந்தத்தில், அனைத்து விமானங்களும், டலால்ட் நிறுவனத்தால் மட்டுமே தயாரிக்கப்படும். ஆனால், பழைய ஒப்பந்தத்தில், இந்திய அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனமான எச்.ஏ.எல் நிறுவனம் சுமார் 108 விமானங்களை டலால்ட் நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையில் தயாரிக்கும் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இதன் மூலம் முக்கியமான தொழில்நுட்ப விவகாரங்களை இந்திய அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனமான எச்.ஏ.எல் நிறுவனம் டலால்ட்டிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியும். இது, இந்தியா உள்ளாட்டிலேயே போர் விமானங்கள் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற அதன் நீண்ட நாள் கனவை நோக்கி முன்னேற உதவியிருக்கும். ஆனால், தற்போது அந்த வாய்ப்பை இந்தியா இழந்துள்ளது.

• புதிய ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், டலால்ட் நிறுவனம் இவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் பெறும் வருவாயில், பாதிளவு, அதாவது, சுமார் ரூ. 30000 கோடியை மீண்டும் இந்தியாவில் முதலீடு செய்ய, இந்திய அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனமும், பாதுகாப்பு தொடர்பான உற்பத்தியில் நீண்ட அனுபவமும் கொண்ட எச்.ஏ.எல் நிறுவனத்துக்குப் பதிலாக, இத்துறையில் எந்த அனுபவமும் இல்லாத, மோடியின் 2015 ப்ரான்ஸ் பயணத்திற்கு வெறும் 13 நாட்கள் முன்னர் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனமான ரிலையன்ஸ் டிஃபென்ஸ் லிமிட்டட் நிறுவனத்துடன் கூட்டாக உதிரி பாகங்கள் தயாரிக்க உள்ளதாக அறிவித்தது.

மோடியின் தலையீடு:

இவ்வொப்பந்தம் பற்றி பிரதமர் மோடி ப்ரான்ஸில் அறிவித்த இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் பேட்டி அளித்த அப்போதைய இந்திய பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் மனோகர் பரிக்கர், தனக்கு ஒப்பந்தத்தின் சரத்துகள் பற்றி தெரியாது எனத் தெரிவித்தார். அதிலிருந்து சில மாதங்களுக்குப் பின் பாராளுமன்றத்தில் பேசிய பரிக்கர், காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசு போட்ட முந்தைய ஒப்பந்தம் இனி செல்லாது என அறிவித்தார். மோடியின் அறிவிப்பு வெளியாவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் செய்தியாளர்களிடம் பேசிய மோடியின் வெளிநாடுகளுக்கான செயலாளர் ஜெய்சங்கர், ரஃபேல் விமானங்கள் வாங்குவது தொடர்பாக, டஸால்ட், இந்திய அரசின் பாதுகாப்புத் துறை மற்றும் எச்.ஏ.எல் நிறுவனங்களுக்கிடையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றுவருவதாக தெரிவித்தார்.

பணமதிப்பிழப்பு நடவிடிக்கையைப் போலவே யாருக்கும் தெர்விக்காமல், முழு ரகசியத்துடன் மோடியின் நேரடி மேற்பார்வையில் இவ்வொப்பந்தம் கையெழுத்தானது இதன் மூலம் தெள்ளத்தெளிவாகிறது. தனது பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சருக்கும் தெரியாமல், தனது செயலாளருக்கும் தெரியாமல், மோடி இவ்வளவு ரகசியமாக இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டிய தேவை என்ன என்பதை இங்கு நாம் யோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

ரிலையன்ஸ் நிறுவனம் அடையும் பலன்கள்:

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் போடப்பட்ட பழைய ஒப்பந்தத்தின்படி இந்திய அரசின் பொதுத்துறை நிறுவனமான எச்.ஏ.எல் நிறுவனம் அதிக பலனடைந்திருக்கும் என்ற போதிலும், முகேஷ் அம்பானியின் ரிலையன்ஸ் நிறுவனமும் அவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் பலனடைந்திருக்கும். ஏனெனில், ஏற்கெனவே, டஸால்ட் நிறுவனம் இந்தியாவில் தனது உற்பத்திக்கான தனியார் பங்குதாரராக முகேஷ் அம்பானியின் ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தது. ரூ. 1 லட்சம் கோடி ரூபாய் வரை டஸால்ட் நிறுவனம் இந்தியாவில் முதலீடு செய்ய முடிவு செய்திருந்ததாகவும் செய்திகள் வெளியாகின. ஆனால், சிறிது ஆண்டுகள் கழித்து பாதுகாப்புத் துறை மற்றும் ஏரோஸ்பேஸ் துறையிலிருந்து விலகுவதென முகேஷ் அம்பானியின் குழுமம் முடிவு செய்ததால் இவை எதுவும் நடக்கவில்லை.

2014 ஆம் ஆண்டோடு, முகேஷ் அம்பானியின் நிறுவனத்துக்கும் டஸால்ட் நிறுவனத்துக்கும் இடையே போடப்பட்ட ஒப்பந்தம் காலாவதியானது. இந்நிலையில், 2015 ஆம் ஆண்டு, மோடியின் தலையீட்டில், அனில் அம்பானியின் நிறுவனத்துக்கும் டஸால்ட் நிறுவனத்துக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

கடந்த அக்டோபர் 3, அன்று வெளியான செய்திக் குறிப்பு ஒன்றில் ரிலையன்ஸ் கம்ப்யூனிக்கேஷன்ஸ் நிறுவனம் தமக்குத் தரவேண்டிய நிலுவைத் தொகையான ரூ. 550 கோடியைத் தர வேண்டிய காலக்கெடு முடிவடைந்தும் தராததால், அந்நிறுவனத்தின் தலைவர் அனில் திருபாய் அம்பானி, இந்தியாவை விட்டு வெளியே செல்ல தடை விதிக்குமாறு உச்ச நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்துள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தொடர்ச்சியான கடன்களில் சிக்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் அனில் அம்பானிக்கு கை கொடுக்கும் முயற்சியாகவே இப்புதிய ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகியுள்ளது.

மோடியின் அறிவிப்பு 2015இல் வெளியான 10 நாட்கள் கழித்து, டஸால்ட் நிறுவனமும், புதிதாக தொடங்கப்பட்ட ரிலையன்ஸ் டிஃபென்ஸ் லிமிட்டட் நிறுவனமும் இணைந்து டஸால்ட் ரிலையன்ஸ் ஏரோஸ்பேஸ் லிமிட்டட் என்ற நிறுவனத்தை தொடங்குவதாக அறிவித்தனர். பா.ஜ.க ஆட்சி செய்யும் மகாராஷ்டிர மாநிலம் நாக்பூரில் இதற்காக இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக அம்மாநில முதல்வர் தேவேந்திர ஃபட்னாவில் அறிவித்தார்.

கடந்த செப்டம்பர் மாதம் நேர்காணல் ஒன்றில் பேசிய முன்னாள் பிரான்ஸ் அதிபர் ஹோலண்டே, ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்தை இந்திய அரசே முன்மொழிந்ததாகவும், தனது அரசாங்கத்துக்கு இது குறித்துப் பேச எதுவும் இல்லை எனவும் தெரிவித்தார். மேலும், ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்துடன் இணைவது,

இவ்வொப்பந்தத்துக்கு கட்டாயம் என டஸால்ட் நிறுவனம் தனது ஊழியர்களுக்குள் நடந்த சந்திப்பில் தெரிவித்ததாக, பிரான்ஸ் இதழான மீடியா போர்ட் இதழ் தெரிவித்துள்ளது.

ஆக, ரிலையன்ஸூடன் இணைந்து செயல்பட டஸால்ட் நிறுவனம் இந்திய அரசு தரப்பிலிருந்து, அதாவது மோடி தரப்பிலிருந்து கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றுவது இயல்பானது.

ரஃபேல் ஊழல்:

குறையாடும் முதலாளித்துவத்தின் உச்சம் இது என எதிர்க்கட்சிகள் உள்பட பலரும் குற்றம் சாட்டிய பிறகும், முன்னுக்குப் பின் முரணான பதில்களை அளித்துவரும் பா.ஜ.க தலைவர்கள், ரஃபேல் ஒப்பந்தத்தின் விலை குறித்து பேசுவது தேசியப் பாதுகாப்புக்கு எதிரானது எனக் கூறினர். உச்சபட்சமாக, ரஃபேல் ஒப்பந்தம் பற்றிய விவரங்களை வெளிப்படையாக அறிவிக்கக் கோருவதன் மூலம் ராகுல் காந்தி, பாகிஸ்தான், சீனாவுடன் கூட்டு சேர்ந்துவிட்டார் என குற்றம் சாட்டினர். இந்நிலையில், தனது 2017 ஆண்டறிக்கையில், ரஃபேல் நிறுவனமே, இவ்வொப்பந்தம் குறித்த தகவலை வெளியிட்டு, மத்திய அரசுக்கு இக்கட்டை ஏற்படுத்தியது. ரஃபேல் நிறுவனத்தின்படி, இவ்வொப்பந்தத்தின் விலை ரூ. 55000 கோடி ஆகும்.

மோடி அரசு முந்தைய காங்கிரஸ் அரசை விட அதிக விலைக்கு ரஃபேல் விமானங்களை வாங்குவது இதன் மூலம் உறுதி ஆகியுள்ள நிலையில், புதிய ரஃபேல் ஒப்பந்தத்தின்படி வரவுள்ள போர் விமானங்களில் புதிதாக பல மேம்பட்ட அம்சங்கள் இருப்பதாக அறிவித்தது மத்திய அரசு. அப்படி என்ன புதிய அம்சம் என்ற கேள்விக்கு, மீண்டும் “பாதுகாப்பு” என்ற ஒற்றை காரணத்தைக் கூறி பதில் தெரிவிக்க மறுத்து வருகிறது. ஒருவேளை, பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கையை ஒட்டி அச்சடிக்கப்பட்ட புதிய 2000 நோட்டுகளில் ஜி.பி.எஸ் சிப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது என்பன போன்ற கட்டுக்கதைகளை அவிழ்த்துவிட்டு, பின்னர் அதனாலேயே கேலிக்குள்ளான நிலையை அவர்கள் ஞாபகம் வைத்திருக்கக்கூடும்.

நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும், முன்னேற்றத்துக்கும் பயன்தரும் கல்வி உள்ளிட்ட சேவைகளுக்கான பட்ஜெட்டைவிட, பாதுகாப்புத் துறைக்கான பட்ஜெட்டை மிக அதிகமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்த்திக் கொண்டே செல்லும் மிகத் தவறான

பொருளாதாரக் கொள்கை உடையது மோடி தலைமையிலான பா.ஜ.க அரசு.

மோடியின் மேற்பார்வையில் நடந்த, இந்திய அரசுக்கோ, எச்.ஏ.எல் நிறுவனத்துக்கோ எந்த நன்மையும் பெற்றுத் தராத, ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்துக்கும், டஸால்ட் நிறுவனத்துக்கும் மட்டுமே பலன்களை அள்ளி வழங்கும் இவ்வொப்பந்தத்தை “ரத்து செய்ய வேண்டும்” என்று வலியுறுத்திக் குரலெழுப்புவோம்.

தமிழ்தேச மக்கள் முன்னணியின் தலைமைக் குழுத் தோழர் விநாயகத்தின் தந்தை கோ.கதிர்வேல் மறைவுக்கு அஞ்சலி

தமிழ்தேச மக்கள் முன்னணியின் தலைமைக் குழு உறுப்பினர் தோழர் விநாயகத்தின் தந்தை திரு கோ.கதிர்வேல் அவரது சொந்த ஊரான திருவண்ணாமலை மாவட்டம் கலசப்பாக்கம் வட்டம் சேங்கப்புத்தேரி கிராமத்தில் தனது 77 ஆவது வயதில் 10.12.2018 அன்று காலமானார். அவ்வப்போது சில உடல் நலக்குறைவுக்கு உள்ளாகி இருந்தவர் நலமாக இருந்த நிலையில் திடீரென்று காலை 6 அளவில் மாரடைப்பால் இறந்தார். அவர் நடுத்தர விவசாயக் குடும்பப் பின்னணியில் பிறந்து நடுத்தர விவசாயியாகவே வாழ்ந்து மறைந்தார். இளம்வயதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் செயல்பட்டு இறுதிக் காலம்வரை அக்கட்சியிலேயே தனது அரசியல் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டார்.

அவரது மறைவுக்கு அஞ்சலியை உரித்தாக்குவதோடு அவரது உற்றார், உறவினருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கஜா பேரிடர் - களப்பணியில் தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணித் தோழர்கள்... கண்டதும், கேட்டதும், உற்றதும்

அருண் சோரி

2018 நவம்பர் 15 நடுச்சாமம், வயல்வெளியில் உழைத்துக் களைத்து உழைப்பாளர்கள் அசதியில் தன் சிறு குடிசைக்குள் குழந்தைகளோடு உறங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம் 'கஜா' என பெயரிடப்பட்ட கொடூர சூறைக்காற்று கடல் கடந்து கிராமங்களுக்குள் நுழைந்தது. காவிரிப் படுகையில் உயிரோடு இருக்கும் யாரும் இதுவரை கண்டிராத ஓர் சூறைக் காற்று பெயருக்கு ஏற்றாற்போல் 30 கி.மீ. அகலமுள்ள கஜா என்ற மதம்கொண்ட யானை குடிசைகளையும், ஓட்டு வீடுகளையும் பிரித்தெறிந்து தென்னை மரங்களைத் தண்டோடும், கிழங்கோடும் கிழித்தும் பிடுங்கியும் எரிந்தது. பல தலைமுறைகள் கண்ட ஆலமரங்களையும் பிளந்து எறிந்தது. ஆடு மாடுகளின் நிலையைச் சொல்லவா வேண்டும் ?

கொட்டகைக்குள்ளே மடிந்த ஆடு, மாடுகளின் எண்ணிக்கை ஆயிரக்கணக்காகும். ஓட்டுமொத்தமாக கஜா புயல் பசுமையாக காட்சியளித்த காவிரிப் படுகையைப் பொட்டல் காடாக்கியது. காவிரி மைந்தர்களை வாழ வழியற்றவர்களாக ஆக்கியது. தஞ்சை நகரத்தில் கஜா புயல் அதிகாலை 1.30 மணியிலிருந்து 5.30 மணிவரை வீசியது. புயல் முடிந்து காலை 6 மணி அளவில், நமது தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணி தஞ்சை மாவட்ட அலுவலகம் அமைந்திருக்கக்கூடிய புதிய வீட்டுவசதி வாரியக் குடியிருப்பு பகுதியில் சரபோஜி கல்லூரி மாணவர்களும் நமது தோழர்களும் அடங்கிய குழு அங்கு சாய்ந்து கிடந்த நூற்றுக்கணக்கான மரங்களை வெட்டி

அப்புறப்படுத்தி சாலையை வாகனங்கள் செல்வதற்கு ஏதுவாக்கியது.

காலை முதல் நமது குழு மரங்களை வெட்டுவதைக் கண்டு பகுதி இளைஞர்களும் கரம் கோர்த்தார்கள். அதன் பிறகு மாலை 3 மணிக்குள் ஓட்டுமொத்தமாகப் பகுதிச் சாலைகளைச் சீரமைத்து முடித்தோம். அதன்பின் மாலை முதல் இரவு வரை ஓரத்தநாடு சுற்றுவட்டார கிராமங்களில் புயல் பாதிப்புகளை நேரடியாகச் சென்று பார்வையிட்டு வந்தோம். மறுநாள் காலை தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணித் தோழர்கள் 17 பேர் புறப்பட்டு கஜா புயல் கரையை கடந்த இடங்களிலும், அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலும் பணிசெய்ய அதிராம்பட்டினம் வழியாக திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் செல்வதாக திட்டமிட்டு அதன் அடிப்படையில் அதிராம்பட்டினம் சென்றடைந்தோம். செல்லும் வழிநெடுக தென்னந்தோப்புகள் முழுவதுமாகச் சாய்ந்து கிடந்ததைக் கண்டு மனம் விம்மியது. கடந்த காலங்களில் நீரா தொழிற்சாலை தொடங்கக் கோரியும் தென்னை கொப்பரைகளை உரிய விலைக்கு அரசே கொள்முதல் செய்யக்கோரியும் அப்பகுதி தென்னை விவசாயிகளோடு இணைந்து போராடியதும் பட்டுக்கோட்டையில் இக்கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி மிகப் பிரம்மாண்டமான பேரணியை நடத்தியதையும் அந்நேரத்தில் தென்னை விவசாயிகள் தமது துன்பங்களை நம்மிடம் சொல்லிப் புலம்பியதும் நிழலாடியது.

அதே நேரத்தில் மனதை நெருடிய இரண்டு விடயங்கள் இதில் எத்தனை விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொள்ளப்போகிறார்களோ என்பதும் வருங்காலத்தில் தேங்காய் எத்தனை ரூபாய்க்கு விற்கப்போகிறதோ என்பதும் தான். அதிராம்பட்டினம் சென்றோம். அங்கு சாலையில் விழுந்து கிடந்த மரங்களை நாம் வாங்கிச் சென்றிருந்த அரிவாள், இரம்பங்களைக் கொண்டு வெட்டிச் சாலையைச் சீர்படுத்தினோம். மாலை வரை அங்கு தொடர்பணிகளை செய்துவிட்டு இருள் கவ்வும் நேரத்தில் தமிழகத்திலே அதிகமான குடிசை வீடுகளை கொண்டிருக்கும் திருத்துறைப்பூண்டிக்கு பயணித்தோம்.

அங்கு இரவு சென்று, கீழ்த்தஞ்சை மாவட்டத்தின் செங்கொடி ஏந்திய வீரம் செறிந்த போராட்டத்தின் சொந்தக்காரர், பண்ணைகளின் கொட்டத்தை அறுத்தெறிந்த தோழர் சீனிவாசராவ் மணிமண்டபம் அருகில் வீடிழந்த மக்கள் தங்கியிருந்த ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் மக்களோடு மக்களாக நாமும் தங்கினோம். அங்கிருந்த எல்லோரும் கொடூரமான கொசுக் கடியில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கண்டோம்.

18 ஆம் தேதி காலை பள்ளிவாசல், தேவாலயம் போன்ற வழிபாட்டுத் தளங்களில் மக்கள் தங்கியிருந்தார்கள் அங்கு சாய்ந்து கிடந்த மரங்களை வெட்டி அகற்றினோம். பிறகு மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட கிராமமான 'கொருக்கை' கிராமத்திற்குச் சென்றோம். சின்ன கொருக்கை, பெரிய கொருக்கை, கீழ் கொருக்கை, மேல கொருக்கை என்ற மிகப்பெரிய கிராமம். ஆனால் சாலைகள் தெரியாத அளவிற்கு மரங்கள் சாய்ந்து கிடந்தன. அங்கு இருந்த மரங்களை எல்லாம் வெட்டி அகற்றத் தொடங்கினோம். மரம் வெட்டும் அனுபவம் இல்லாத

மாணவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். ஆயினும் சோர்வடையாமல் தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருந்தோம். கொருக்கையில் பெரும்பாலும் மண்சுவரால் கட்டப்பட்ட கூரை வீடுகளும், ஓட்டு வீடுகளும் தான். அவை மேற்கூரைகள் இல்லாமல் வீழ்ந்து கிடந்தன. கொருக்கை மட்டும் அல்ல திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் வட்டம் முழுக்க அதுதான் நிலை. மறுநாளும் அதே ஊரில் பணி தொடர்ந்தது. அன்று இரவு தஞ்சை சென்று தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் பணம் திரட்டி வாங்கி வைத்திருந்த இன்றியமையாத பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு சென்று மறுநாள் காலை கீழ் கொருக்கையில் கொட்டும் மழையில் விநியோகம் செய்தோம். மறுநாள் மருத்துவ கல்லூரி மாணவர்கள் மீண்டும் வாங்கிவந்த பொருட்களை வேதாரண்யம் அருகில் உள்ள பழைய களிக்காடு, கடிநெல்வயல் ஆகிய கிராமங்களில் போர்வை, பாய், அரிசி, ரவை, மெழுகுவத்தி, கொசுவர்த்தி, பால் பவுடர், தீப்பெட்டி உள்ளிட்ட அத்தியாவசிய பொருட்களை விநியோகம் செய்தோம்.

மறுநாள், தோழர் களப்பால் குப்பு பிறந்த ஊரான களப்பால்! அந்த ஊர் மக்களைக் கண்டவுடன் நமக்குள் ஓர் உணர்வு மேலோங்கியது, அங்கு நிவாரணப் பொருட்களைக் கொடுத்துவிட்டு, வெங்கத்தாங்குடி சென்றோம், அடுத்தடுத்த நாள் மனக்காடு, துளசாபுரம், மாரி நகரி, செட்டிப்புலம், மணலி, தகரவெளி, இளநகர், சப்பணிக்காடு, பள்ளாங்கோவில், அருந்தம்புவனம், விளக்குடி, கத்திரிப்புலம், செங்கல் மடப்புரம், காடஞ்செத்தி, குறவன்புலம் உள்ளிட்ட பிரதான சாலையிலிருந்து பல கிலோமீட்டர் உள்ளே செல்லக்கூடிய பல கிராமங்களுக்கு தார்பாய் உள்ளிட்ட மேற்குறிப்பிட்ட அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கொண்டு போய் சேர்த்தோம். கஜா புயல் கரைகடந்த நவம்பர் 16 ஆம் தேதி காலை 7 மணிக்கு தொடங்கிய நமது களப்பணி 29 ஆம் தேதி நள்ளிரவு 12.30 மணிக்கு துளசாபுரத்தில் தார்பாய் கொண்டு சேர்த்ததோடு முடித்துக்கொண்டோம்.

நமது இந்த பணியில் பேருதவியாய் இருந்து பொருட்களை சேகரித்து நம்மிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்து களத்திலும் நின்றவர்கள் தஞ்சை மருத்துவக்கல்லூரி மாணவர்கள் (தமிழ்நாடு மருத்துவக்கல்லூரி மாணவர் சங்கம்), இளந்தமிழகம் இயக்கம், FITE (தகவல் தொழில்நுட்பத் தொழிலாளர்களுக்கான

மன்றம்), சென்னை தாமோதரன் நண்பர்கள், திருநெல்வேலி மருத்துவக்கல்லூரி மாணவர்கள், தஞ்சை 12ஆம் வகுப்பு பள்ளி மாணவர்கள், குமரி நம்ம பசங்க அறக்கட்டளை, கோவையைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், தனிநபராக பெருமளவில் தார்பாய்கள் மற்றும் பொருட்கள் வாங்கி அனுப்பிய திருச்சியை சார்ந்த தோழர் ராணி, தோழர் சம்சதீன். இவர்களில்லாமல் நமது இந்த நீண்ட பணியில்லை.

நமது செயல்பாடுகளைப் பார்த்தோம். இனி, அரசின் செயல்பாடுகளைப் பார்ப்போம். கஜா புயலினால் திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் வட்டங்களில் உள்ள 90% மின்கம்பங்கள் சாய்ந்துவிட்ட நிலையில் அதனை சரி செய்வதற்கு தமிழ்நாடு மின்வாரிய ஊழியர்கள் தமிழகம் முழுவதிலும் இருந்து வந்து தங்கியிருந்து இரவு பகலாக உழைத்தனர். அதில் கொடுமையென்னவென்றால் அதில் 75% ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள். அதேபோன்று அனைத்துத் தொலைத்தொடர்புகளும் துண்டிக்கப்பட்டு பின்பு JIO, BSNL மட்டுமே வேலைசெய்தது. சாட்டிலைட் மூலம் JIO செயல்படுகிறது ஆனால் அரசால் 4G சேவை கூட தரப்படாத BSNL நிறுவன ஊழியர்கள்தான் போர்கால அடிப்படையில் வேலைசெய்து அனைத்து இடங்களிலும் சேவையை மீட்டெடுத்தனர். இதில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியது என்னவென்றால் எந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்களை தனியாரிடம் விற்பதற்கு முயற்சிக்கிறதோ அந்த பொதுத்துறை நிறுவன ஊழியர்கள் மட்டுமே இரவு பகலாக வேலை செய்து சிறப்பாகப் பணியாற்றினர். மற்றொரு துறை துப்புரவுப் பணியாளர்கள். சென்னை பெருவெள்ள பாதிப்பின்போது எப்படி துப்புரவுப் பணியாளர்களை எந்த ஒரு பாதுகாப்பு உபகரணங்களுமின்றி வேலையில் இறக்கிவிடப்பட்டார்களோ, அதுபோலவே டெல்டாலிலும் இறக்கிவிடப்பட்டனர்.

ஆயிரக்கணக்கான ஆடு மாடுகள் இறந்ததற்கு கால்நடைத் துறையிலிருந்து உடனடியாகக் கணக்கு எடுத்திருக்க வேண்டும் ஆனால் 8 நாட்களுக்குப் பிறகே வந்தனர். கேட்டதற்கு, “அரசு இழப்பீடு வழங்குமா என்று தெரியாமல் எப்படி போய் கணக்கெடுப்பது? மக்கள் எங்களை அடிக்க வரமாட்டார்களா?” என்று பதில் கூறினார். சுகாதாரத்துறையோ மக்கள் எப்படி ‘கொதிக்கவைத்து நீரை குடிக்க வேண்டும்’, ‘கையை எப்படி சோப்பு போட்டு கழுவவேண்டும்’, ‘பாத்திரங்களை எப்படி மூடிவைக்க வேண்டும்’ என்றெல்லாம் வீடிழந்து சாலையில் படுத்துக்கிடக்கும்

மக்களிடம் இன்னோவா காரில் வந்து கலர் கலராக துண்டறிக்கை விநியோகம் செய்தனர். பல கிராமங்களில் புயல் அடித்து ஒரு வாரம் வரை கிராம நிர்வாக அலுவலர் VAO பார்க்க வரவில்லை என்றுதான் மக்கள் சாலை மறியலை நடத்தினர். அனைவரையும் காட்டிலும் சிறப்பாக பணிசெய்தது மாண்புமிகு காவல்துறைதான்.

பாதிக்கப்பட்ட ஊர்களில் ஆயிரக்கணக்கான காக்கிகள் இறக்கிவிடப்பட்டிருந்தனர். இவர்களின் வேலை என்னவென்றால் வழி நெடுங்க சாலையோரமாக அமர்ந்து தூங்குவதும், கைபேசி நோண்டுவதும், எங்காவது மக்கள் போராடினால் கும்பலாகப்போய் இறங்கி அவர்களை அச்சுறுத்துவதும் தான். இவர்களைக் காட்டிலும் உளவுத்துறை ஒரு படி மேலே போய் மக்கள் இயக்கங்கள் யார் யார் நிவாரணப்பணிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று கண்டறிந்து அவர்களைப் பணி செய்ய விடாமல் தடுக்கும் பணியில் இருந்தது. நாங்கள் மக்களோடு மக்களாக ஒரு கிறித்துவப் பள்ளியில் தங்கி நிவாரணப் பணி செய்துவந்தோம். இதை அறிந்த உளவுத்துறை அந்த பள்ளியின் நிர்வாகிகளான அருட்சகோதரிகளை இரவு முழுவதும் தொந்தரவு செய்து எங்களை அப்புறப்படுத்த முயற்சித்தார்கள்.

அமைச்சர்களும், மாவட்ட ஆட்சியாளர்களும் மக்களுக்கு பாதிப்பே இல்லையென்று சத்தியம் செய்துவிட்டு சில இடங்களில் அதற்கு தட்சணையாக அடிகளையும் வாங்கிச் சென்றனர். இறுதியாக நமது குழு 15 நாட்கள் புயல் நிவாரணப் பணிக்குப் பின்னர் அடுத்தகட்டமாக மக்களுக்கும், பகுதியின் சீரமைப்பிற்கும், நிவாரணத்திற்கும் என்ன மாதிரியான தேவைகள் இருக்கிறது என்பதை அறிவதற்கு பல்வேறு தரப்பினரிடமும் பேசி கோரிக்கைகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு, முதல் சுற்றுப் பணி முடிவடைந்து திரும்பியுள்ளோம் (அறிக்கை கீழ்வருமாறு).

நமது நிவாரண பணி என்பது உடனடி துயர் துடைப்பு நடவடிக்கை தான், இனி அப்பகுதியின் நிலையை மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மீட்டெடுப்பதென்பது அரசின் நடவடிக்கையைப் பொறுத்துதான் அமைந்துள்ளது, ஏனெனில் தனிநபர்களோ, குழுக்களோ தீர்வுகாணக் கூடிய சிறு விபத்தல்ல, மக்கள் எதிர்கொண்டிருப்பது பேரிடர்! திறனற்றும், செயலற்றும் உள்ள அரசு இயந்திரம் இனியாவது எழுந்து நடக்கத் தொடங்குமா என்பதுதான் மக்களின் கேள்வியும்? எதிர்பார்ப்பும்!

தொடரும் சாதி ஆணவப் படுகொலைகள்!

மீ.த.பாண்டியன்

சாதீ... சமூக, அரசியல், பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் சகலத்திலும் ஊடுருவியுள்ளது. சமீப வருடங்களில் சாதி மறுத்த காதல்திருமணத் தம்பதிகள் தாக்கப்பட்டு, படுகொலை செய்யப்படுவது தொடர்கதையாகி வருகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக காதலில் ஈடுபடும் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்கள் படுகொலை என்பது தொடர்கதையாகி வருகின்றன. கண்ணகி முருகேசன் சாதி ஆணவப்படுகொலை தொடங்கி கௌரவப்படுகொலை என்றழைக்கப்பட்ட சாதி மறுப்புக் காதலர் படுகொலைகள் சாதிய ஆணவப் படுகொலைகள் எனும் சொல்லாடலில் அறியப்படுகின்றன.

கிராமப்புறக் கட்டப்பஞ்சாயத்தின் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலான கௌரவக் கொலைகள் என வடமாநிலங்களில் அழைக்கப்பட்ட பெண்கொலைகள் தமிழக சாதிய வெளியில் நடைபெற்றது. தர்மபுரி இளவரசன் படுகொலை தொடங்கி வரிசையாக நடைபெறத் தொடங்கின. காதலில் ஈடுபடும் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்களைப் படுகொலை செய்யும் சாதி ஆணவம் சில நேரங்களில் தாங்களே வளர்த்த, தங்களது சாதிப் பெண்களைப் படுகொலை செய்தது. மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி விமலாதேவி படுகொலை, காதலித்த தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞனால் வழக்காக்கப்பட்டு சாதி ஆணவப் படுகொலைகளைத் தடுக்க வழிகாட்டு முறைகளை அரசுக்கும், காவல்துறைக்கும் சென்னை உயர் நீதிமன்ற மதுரைக்கிளை முன்னாள் நீதிபதி இராமசுப்பிரமணியன் தீர்ப்புகள் வழங்கின. பட்டப்பகலில் நடந்த உடுமலை சங்கர் படுகொலை, உடன்

தாக்கப்பட்ட கௌசல்யா பெற்றோரை சிறைக்குள் தள்ளியது. தண்டனை வழங்கியது.

சாதியைக் காப்பாற்ற நினைக்கும் சாதிவெறியர்கள் காதலிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்களைப் படுகொலை செய்வது சாதிய வன்மம் என்றால், தங்கள் வீட்டுப் பெண்களையே படுகொலை செய்வது என்ன வகை உளவியல்? சாதிய கௌரவம், சாதிய ஆணவப் படுகொலைகள் மூலமாகப் பராமரிக்கப்படுகிறதா?

சாதீ! சமூகத்தின் நுண்ணிய அலகான குடும்பம், அதிலும் குறிப்பாக பெண்ணை மையப்படுத்தியே காப்பாற்றப்படுகிறது. ஆணாதிக்கச் சமூகக் குடும்ப அமைப்பில் சாதியக் குடும்ப கௌரவம் பெண்களைப் பாதுகாப்பாக வளர்த்து, தங்களது இரத்த உறவுக் குடும்பத்தில், சாதிக் குடும்பத்தில் இணைப்பதன் மூலமே காக்கப்படுகிறது. வீட்டுக்குள்ளேயே பாதுகாப்பாக, அடைக்கப்பட்ட மேல்தட்டு, நடுத்தர வர்க்கப் பெண்கள், வாழ்க்கைக்காக, வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவானது. அடித்தட்டு அன்றாட உழைக்கும் பெண்களுக்கு இந்த நெருக்கடி இல்லாமலிருந்தது. பார்ப்பனிய, சாதியக் கட்டமைப்பில் மேல்சாதிய, மேல்வர்க்கக் குடும்பங்களின் பண்பாடு மொத்தச் சமூகத்திலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. மேல்தட்டு மக்களைப் பார்த்துப் போலச் செய்தல் எனும் போக்கும், அரசு, அதிகார, ஊடகங்களால் பரவலாக்கப்படும் சனாதனச் சாதியப் பண்பாடு அடித்தட்டு உழைக்கும் மக்கள் வரை செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளது.

நளன் தமயந்தி காந்தர்வத் திருமணங்களை, முருகன் வள்ளி சாதி மறுப்புக் காதல் தெய்வீகத் திருமணங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் இந்து மத உளவியல், வர்ண சாதியக் கலப்புகளை தெய்வக் குற்றமாக, மதவிரோதமாக, குடும்பக் கௌரவக் குலைப்பாகக் கருதுகிறது. ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார நெருக்கடி வாழ்க்கை நடத்த நடுத்தர, கீழ்நடுத்தர வர்க்க, சாதிப் பெண்களை வீட்டை விட்டு வெளியேறி வேலைக்குச் செல்லும் போக்கை உருவாக்கியது. இந்துமத சாதியக் கட்டுமானத்தில் தளர்வை ஏற்படுத்திய பெண்களுக்கான இந்தப் புதிய திறப்பு குடும்ப அதிகாரத்தில் அதிர்வுகளை, தளர்வுகளை உருவாக்கியது. பழைய பிற்போக்குப் பண்பாட்டுப் பிடியில் நிலவும் சமூக அமைப்பில் சாதிய ஆணாதிக்கம் வீதிக்கு இறங்கி, சாதியைப் பாதுகாக்க தாக்குதல், படுகொலைகளில் ஈடுபடுகிறது. வீட்டுக்குள் இறுக்கத்தை கடைப்பிடிக்கும் சாதிய ஆணாதிக்கம் அதே வேளை பெண்களை வெளியில் வேலைக்கு அனுப்பும் நெருக்கடி என இரட்டைத் தன்மையை கொண்டிருக்கிறது.

மானுடத்தில் சரிபாதி யான பெண்கள் தங்களுக்கான கல்வி, வேலை, சமூகப்பணி, அரசியல் என ஈடுபாடு கொண்ட செயல்பாடுகள் சாதி கடந்து, மதம் கடந்து தனக்கான உறவுகளைத் தேட வாய்ப்பளிக்கிறது. சாதிமறுப்பு, மத மறுப்புத் திருமணங்கள் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒரு போக்காக வளரத் தொடங்கியுள்ளது. ஆணாதிக்க, சாதிய, மதப் பழமைவாதிகளை ஆத்திரமூட்டுகிறது. இன்று வரை சாதி ஆணவப் படுகொலைகள் தொடர்கதையாகின்றன. பார்ப்பன எதிர்ப்பு, சாதி எதிர்ப்பு, பெண்ணடிமை எதிர்ப்புக் கருத்தியல் கொண்ட பெரியார் இயக்கம், இடதுசாரி சாதி ஒழிப்பு முன்னணி, தீண்டாமை ஒழிப்பு முன்னணி போன்ற அமைப்புகள் செயல்படும் தமிழ்நாட்டில் சாதி ஆணவப் படுகொலை எதிர்ப்பியக்கம் விவாதத்தை உருவாக்குகிறது. சாதி ஆணவப் படுகொலைத் தடுப்புச் சிறப்புச் சட்டம் உருவாக்க இயக்கம் நடத்தப்படுகிறது. இன்றையச் சூழலில் சிறப்புச் சட்டம் அவசியம் தேவை. சாதிய ஆணவப் படுகொலைகளுக்கு எதிராக, காதலர்களுக்கான பாதுகாப்பு, சாதிய வன்கொடுமையாளர்களுக்கு எதிரான தண்டனை என மட்டுப்படுத்த உதவலாம்.

உழைக்கும் வர்க்க ஒற்றுமைக்கு எதிரான, தமிழ்த்தேசிய இன ஒற்றுமைக்கு எதிரான சாதியப் பிளவுகளை, சாதிய உளவியலை, சாதிய வாழ்க்கை முறையை, சாதிய அதிகாரத்தை,

சாதிய ஆணாதிக்கத்தைப் பாதுகாக்கும் இந்துத்துவ அரசியலை முறியடிக்க வேண்டிய தேவை சவாலாக நம் முன்னே எழுந்துள்ளது. இந்துத்துவ சனாதனப் பார்ப்பனீயப் பண்பாட்டை முறியடித்து, சனநாயக, மதச்சார்பற்ற, சமத்துவப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுக்க முனைப்பான முயற்சிகள் தமிழகத்தில் அவசியம்.

சாதி ஒழிப்பை முதலில் முடித்துவிட்டு மற்றதைப் பின்னர் பார்ப்போம் எனும் கருத்தியல் விஞ்ஞானப் பூர்வமான பார்வையல்ல. சமூகத்தின் சகலத்திலும் ஊடுருவியுள்ள சாதியை ஒழிப்பதென்பது சகல தளங்களிலும் களமாடும் அரசியல், கருத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளாலேயே சாத்தியம். சாதி ஒழிப்பு என்பது சாதியாக, சாதிகளாக அணிதிரள்வதில் சாத்தியமில்லை. அரசியல் களத்தில், பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில், சனநாயகக் குடும்பப் புனரமைப்பு, ஆண் பெண் சமத்துவப் பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகளின் மூலமே சாத்தியம், சாதி உயிரோடு நீடிக்கும் வரை சாதியப் பெருமிதங்களும், சாதிய இழிவுகளும், சாதிய அமைப்புகளும், சாதிய வன்முறைகளும் சாதிய ஆணவப் படுகொலைகளும் நீடிக்கவே செய்யும்.

சாதி இன்றா, நாளையா, புரட்சிக்கு முன்பா, பின்பா, மக்கள் சனநாயகச் சமூகத்திலா, சமதர்மச் சமூகத்திலா என்பதல்ல பிரச்சனை. சாதிக்கு எதிரான, சாதி ஒழிப்புக் கருத்தியல், செயல்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுகிறதா, வளர்க்கப்படுகிறதா என்பதே முக்கியம். சாதி ஒழிப்புக் களமாடலை, வர்க்கப் போராட்ட அரசியல் களத்திலும், தமிழ்த்தேசிய உரிமைக்கான போராட்டக் களங்களிலும், தமிழ்த்தேசிய மக்கள் பண்பாட்டுக் கலை, இலக்கியச் செயல்பாடுகளிலும் முன்னெடுப்போம்!

**சாதிப்பெருமை பேசாதே!
சமத்துவத்தை மறுக்காதே!**

**சாதி இழிவு செய்யாதே!
சனநாயகத்தை மறுக்காதே!**

என முழங்குவோம்!

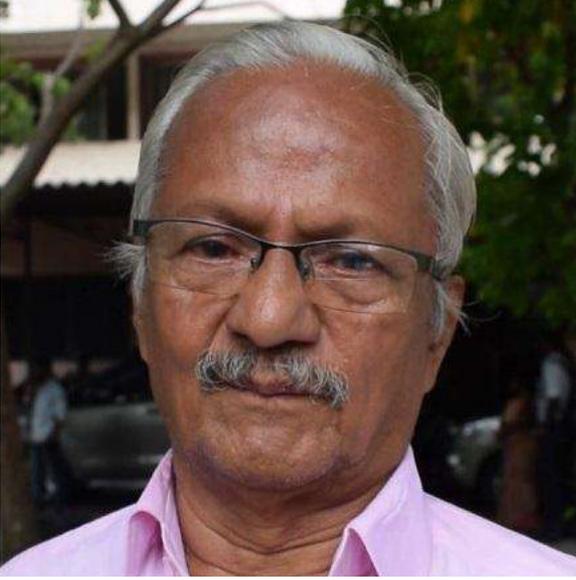
**காதல், சாதிமறுப்புத் தம்பதிகளுக்குப்
பாதுகாப்பளிப்போம்!**

**நான் யாருக்கும் அடிமை இல்லை!
எனக்கு யாரும் அடிமை இல்லை!
எனும் அம்பேத்கர் மொழியை
உண்மையாக்குவோம்!**

ஆதலினால் காதல் செய்வீர்!

உயர்கல்வி ஆணையமும் கல்வி வியாபாரமும்

பேரா. சிவகுமாருடன் ஒரு நேர்காணல்

1. இந்திய உயர்கல்வி ஆணையம் என்கிற புதிய அமைப்பை பாஜக அரசாங்கம் கொண்டுவருவதன் நோக்கம் என்ன?

ஆளும் வர்க்கம் கல்வியை மக்கள் நலனுக்காகத் தருவதில்லை. உற்பத்திமுறை, மூலதனக்குவிப்பு சார்ந்தே திட்டமிடும். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை நிலவுடைமை சார்ந்த சாதியக் கட்டமைப்பைக் காக்கும் வகையிலும் ஆளும் வர்க்கம் திட்டமிடுகிறது.

உலக வர்த்தகக் கழக வரவுக்குப் பின்னால் கல்வி என்பது விற்பனைக்கான சரக்காக மாறிவிட்டது. எனவே, கல்வி வியாபார சந்தைக்கான திட்டம் வகுக்க வேண்டிய நிலையில் பாஜக அரசு திட்டமிடுகிறது.

தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் எடுத்துக்காட்டாக, ஜியோ பல்கலைக்கழகம், ஜின்டால் பல்கலைக்கழகம், பாரதி ஏர்டெல் நிறுவனப் பல்கலைக்கழகம், ஷிவ் நாடார் பல்கலைக்கழகம், அஜிம் பிரேம்ஜி பல்கலைக்கழகம் எனக் கார்ப்பரேட் பல்கலைக்கழகங்களை ஊக்குவிக்கப் பாஜக அரசு திட்டமிடுகிறது. வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களைத் திறக்கவும் அனுமதி அளிக்கப் போகிறது.

ஐ.ஐ.டி. போன்ற மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் 5000க்கும் மேல் பேராசிரியர்

பணியிடங்கள் காலியாக உள்ளன. இவற்றை இடஒதுக்கீடு அடிப்படையில் நிரப்பி நம் இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை அளிக்காமல் வெளிநாட்டுப் பேராசிரியர்களை பாஜக அரசு நியமிக்க உள்ளது. ஆகஸ்ட் மாதம் 20 ஆம் தேதி நடைபெற்ற ஐ.ஐ.டி.களின் குழுக் கூட்டத்தில் தலைமை ஏற்ற மனிதவளத் துறை மேம்பாட்டு அமைச்சர் ஜவகர் வெளிநாட்டுப் பேராசிரியர்களைப் பணியமர்த்துவது தொடர்பாக முடிவு எடுத்துள்ளார்.

இவை எல்லாமே உலக வர்த்தக சேவைத்துறை வியாபார நிபந்தனைகளுடன் தொடர்புடைய செய்திகள். நாம் கல்வி வியாபார சந்தையை இங்கே அனுமதிக்க வேண்டும். நாமும் நமது கல்வி வியாபார நிறுவனங்களை வெளிநாட்டில் திறக்கலாம். நமது பேராசிரியர் பிறநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் பணியாற்ற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். நாமும் வெளிநாட்டுப் பேராசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக்கழக கதவுகளைத் திறந்துவிட வேண்டும்.

பி.எஸ்.என்.எல், ஏர்டெல், ஜியோ, ஐடியா செல்பேசி சிம்கார்டு போட்டியில் நடக்கும் மோதலை ஒழுங்காற்றுப்படுத்த டெலிகாம் ஒழுங்காற்று ஆணையம் (TRAI - TELECOM REGULATORY AUTHORITY OF INDIA) உள்ளது போல் கல்வி வியாபாரச் சந்தையின் போட்டியைப் பஞ்சாயத்துப் பண்ணை "HIGHER EDUCATION COMMISSION OF INDIA" எனப்படும்

இந்திய உயர்கல்வி ஆணையம் அமைப்பை பாஜக அரசு உருவாக்கும் நோக்கில் வரைவு மசோதாவைக் கொண்டுவந்துள்ளது.

2. உயர்கல்வி ஆணையம் (HIGHER EDUCATION COMMISSION OF INDIA) அமைக்கப்பட்டுவிட்டதா?

உயர்கல்வி ஆணைய மசோதா பாராளுமன்ற ஒப்புதலுக்காக உள்ளது.

3. உயர்கல்வி ஆணையம் அமைப்பதன் மூலம் உயர்கல்வித் துறையில் முதல்முறையாக

முறையான மேம்படுத்தல் நடக்க வைக்க முடியும் என்று கூறப்படுகிறதே உண்மையா?

இல்லை. உயர்கல்வித் துறையில் கலை அறிவியல், பொறியியல், மருத்துவம், விவசாயம், சட்டம் எனப் பல்வேறு புலங்களுக்கான அமைப்புகளாக i. பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழு (UGC), ii. அனைத்திந்தியப் தொழில்நுட்பக் கல்விக் குழு (AICTE), iii. இந்திய மருத்துவக் குழு (MCI), iv. இந்திய விவசாய ஆய்வுக் குழு (ICAR), v. இந்திய சட்டக் குழு (BCI), vi. தேசிய ஆசிரியர் பயிற்சிக் குழு (NCTE) எனப் பல்வேறு அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு உயர்கல்வியின் பல்வேறு நிறுவனங்களை நெறிப்படுத்தி வருகின்றன.

UGC எனப்படும் பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழுவானது உயர்கல்வி சார்ந்த பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் கல்லூரிகளுக்கு மானியம் வழங்குவதற்கும், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் செயல்பாட்டை அவ்வப்போது மதிப்பீடு செய்யவும், ஆசிரியர்கள் கல்வி மேம்பாட்டை உறுதி செய்யவும் கடந்த 60 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வருகிறது.

4. ஆனால் இந்த அமைப்புகள் எல்லாம் ஊழல் புரையோடிப் போனதாலும், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் பல்வேறு படிக்கட்டுகள் தாண்டி நிதி ஆதாரங்கள் மற்றும் பாட வகுப்புகள் ஒப்புதல் பெறவேண்டி உள்ளதாலும் ஒரேயொரு அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். எனவே, UGC என்னும் அமைப்பைக் கலைத்து, உயர்கல்வி ஆணையம் அமைக்கிறோம் என்கிறார்கள், சரியாகப் படவில்லையா?

ஆளும் பாஜகவும் இதற்கு முன் ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரசும், இந்த நிறுவனங்களில் ஊழல் வளர்ந்ததற்கு காரணம் என்பது ஊரறிந்த செய்தி. ஊழல் புரையோடிப் போன கட்சியின் பல்வேறு மட்ட தலைமைகளை களையெடுக்க வேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் உயர்கல்வி அமைப்புகளைக் கலைப்பதென்பது திசை திருப்பும் வேலை.

பல்கலைக்கழக நல்கைக்குழு எனப்படும் UGC பேராசிரியர் இராதாகிருஷ்ணன் குழு பரிந்துரைப்படி 1956 இல் உருவாக்கப்பட்டது.

முழுக்க முழுக்க கல்வியாளர்களால் நிர்வகிக்கப்படும் அமைப்பு UGC. அதன் தலைவர்களாக பேராசிரியர் யஷ்பால், பேராசிரியர் பட்நாகர், பேராசிரியர் கோத்தாரி, பேராசிரியர் சுகதேவ் தோரத் போன்ற பல கல்வியாளர்கள் பணியாற்றி இருக்கின்றனர்.

UGC யின் பல்வேறு குழுக்கள் அவ்வப்போது கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவதற்கு முன் கல்வியாளர்களால் ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன.

5. இந்த உயர்கல்வி ஆணையம் வரைவு மசோதா தாக்கல் செய்யும்போதே வேறு சில நடவடிக்கைகளும் உயர்கல்வித் துறையில் வேகமான தனியார் ஆதிக்கத்துக்கு வழிவகுக்க மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறுகிறார்களே?

மோடி அரசாங்கம் உயர்கல்வி ஆணைய வரைவு மசோதாவை தயாரிக்கும்போதே இரண்டு திட்டங்களை அமலாக்கியது. ஒன்று “Graded Autonomy” எனும்

15.12.18: மதுரையில் தமிழக மக்கள் பண்பாட்டுக் கழகம் ஒருங்கிணைப்பில் மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப் இரண்டாம் ஆண்டு நினைவேந்தல் நேர்காணல் தொகுப்பு மறுவெளியீடு. தலைமைக் குழுத் தோழர் பாட்டாளி வெளியிட, மேகா பதிப்பகம் தோழர் அருணாச்சலம் பெற்றுக் கொண்டார். உடன் த.ம.ப.க. தலைவர் தோழர் மீ.த.பாண்டியன், கவிஞர் இன்குலாப் மகன் செல்வம்.

13.01.19: சென்னையில் கண்ணம்மா பேட்டை பகுதிவாழ் மக்கள் மற்றும் தமிழக மக்கள் பண்பாட்டுக்கழகம் இணைந்து நடத்திய மூன்று நாட்கள் பொங்கல் விழாவில் தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டில் பலியானவர்களுக்கு தமிழ்தேச மக்கள் முன்னணி தலைமைக்குழு தோழர் கண்ணன் செலுத்தினார்

“வகைப்படுத்தப்பட்ட தன்னாட்சி”, மற்றொன்று “Institute of Eminence” எனப்படும் “மீச்சிறப்பு நிறுவனம்”.

மார்ச் 2018 இல் மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் 5 மத்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் 21 மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் 2 தனியார் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் வகைப்படுத்தப்படும் தன்னாட்சி வழங்கப்படுவதாக அறிவித்தார்.

இதன் மூலம் இந்த நிறுவனங்கள் புதிய பாடவகுப்புகள் தொடங்கிக் கொள்ளலாம், பல இடங்களில் வளாகங்கள் தொடங்கலாம், ஆராய்ச்சிப் பூங்காக்கள் தொடங்கலாம். இதன் உள்ளடங்கிய செய்தி என்ன? PPP எனப்படும் பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் துறை கூட்டோடு கல்வி வியாபாரம் எதிர்காலத்தில் அமோகமாக நடக்கும் என்பதுதான்.

தமிழ்நாட்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணா பல்கலைக் கழகம், அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் Graded Autonomy நிலை பெற்றுள்ளன.

இதைத்தவிர இராமசந்திரா மருத்துவக் கல்லூரி, தஞ்சை சாஸ்த்ரா, வேலூர் விஐடி, கோவை அமிர்தாவிஷ்வ வித்யாபீடம், சென்னை எம்.ஜி.ஆர். கல்வியியல் மற்றும் ஆய்வு நிறுவனம் போன்ற நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகங்களும் சிவசுப்ரமணிய நாடார் கல்லூரியும் தன்னாட்சி நிலை பெற்றுள்ளன.

6. ஆறு நிறுவனங்களுக்கு மீச்சிறப்பு (Eminence) நிலையை ஜவடேகர் அறிவித்துள்ளாரே, அப்படி என்றால் என்ன?

பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழு மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை முன்னாள் தலைமை தேர்தல் ஆணையர் கோபாலசாமி தலைமையில் குழு அமைத்து மீச்சிறப்பு நிறுவனங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சொன்னது. அந்தக் குழு ஐஐடி டெல்லி, ஐஐடி மும்பை, இந்திய அறிவியல் நிறுவனம் பெங்களூரு ஆகிய அரசு நிறுவனங்களையும் பிலானியில்

இருக்கும் பிர்லா தொழில்நுட்ப நிறுவனம், மனிப்பால் பல்கலைக் கழகம், கட்டிடமும் ஆசிரியர்களும் இல்லாத ரிலையன்ஸ் ஜியோ பல்கலைக் கழகம் உள்ளிட்ட மூன்று தனியார் பல்கலைக் கழகங்களையும் மீச்சிறப்பு நிறுவனங்களாக அறிவித்துள்ளது.

7. மீச்சிறப்பு நிறுவனங்கள் நிலை வழங்கப்பட்டால் என்ன?

இந்த 6 மீச்சிறப்பு நிறுவனங்கள் மாணவர் எண்ணிக்கையில் 30 சதவீதம் வெளிநாட்டு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். 25 சதவீதம் வெளிநாட்டு ஆசிரியர்களைப் பணியமர்த்திக் கொள்ளலாம். மாணவர் படிப்புக் கட்டணக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன.

8. மேற்கூறியவைத் தவிர வேறு சலுகைகள் யாவை? பிற நிறுவனங்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படும்?

இந்த ஆறு மீச்சிறப்பு நிறுவனங்களில் ஐஐடி மும்பை, ஐஐடி டெல்லி, ஐ.ஐ.எஸ்.சி. பெங்களூரு ஆகிய மத்திய அரசு நிறுவனங்களுக்கு 1000 கோடி ரூபாய் அரசு நிதியுதவி உண்டென ஜவடேகர் கூறியுள்ளார்.

பிற ஐஐடிகள் இந்த நிதியுதவி பெற தகுதியில்லை. மேலும் இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் இருக்கும் NIT எனப்படும் தேசிய தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களுக்கும் மத்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் இந்த ஆயிரம் கோடி நிதியுதவி கிடையாது.

மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்கள் கதி என்னவாகும். வகைப்படுத்தப்பட்ட தன்னாட்சி (Graded Autonomy) பல்கலைக் கழகங்கள் கல்விச் சந்தையில் வியாபார உத்தியை மேற்கொள்ளப் போகின்றன.

பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழு எனப்படும் UGC இனி இந்த மானியம் வழங்காது. அந்த UGC யும் உயர்கல்வி ஆணைய மசோதா நிறைவேற்றப்படுமானால் கலைக்கப்படப் போகிறது.

காவி கார்ப்பரேட் சர்வாத்கார அரசியலை முந்யடிப்போம்!

தமிழகம் தழுவிய பரப்புரை இயக்கம்

சனவரி 25, மொழிப்போர் ஈகியர் நாள் தொடங்கி...

மார்ச் 23, மாவீரன் பகத்சிங் தூக்குமேடை நாள் வரை...

தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணி

புயல் நிவாரண அரசியல் - கார்ப்பரேட், காவிக் கும்பல் ஊடுருவல். நாம் வேடிக்கை பார்க்கலாமா?

சதீஷ்

2004 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தை சுனாமி தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கிய பின்பு அடுத்த சில நாட்களில் நிவாரண உதவி என்ற பெயரில் தொண்டு நிறுவனங்கள் சுனாமி போல படையெடுத்தன. அதற்குப் பின் கடற்கரை மக்களின் அரசியல் அணிதிரட்டல் என்பது பகல் கனவாகவே மாறி போனது. கடலூர் நாகை மாவட்ட கடற்கரையோரத்தில் தெருவிற்கு ஒரு தொண்டு நிறுவனங்களின் பதாகைகள் தொங்க விடப்பட்டன, இந்தி நடிகர் விவேக் ஓபராய் தேவனாம்பட்டினத்தை தத்தெடுத்தார்! அமிர்தானந்தமயி ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் கட்டித்தருவதாக அறிவிப்பு வெளியிட்டார். இவையெல்லாம் அறிவிப்புகளாக மட்டுமே இருக்கிறது பெயருக்கு சில வீடுகள் கட்டி, புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டதோடு முடிந்தது.

தற்போதைய கஜா புயல் தாக்குதலுக்குப் பின்னர் ஒஎன்ஜிசியும் (ONGC) வேதாந்தாவும் நிவாரண பணியின் பெயரால் சமூக துவங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு வரை Corporate Social Responsibility (CSR) நிதியைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் வழியாக செலவழித்து வந்தவர்கள் தற்போது நேரடியாக! வேதாந்தா ஸ்டெர்லைட் ஸ்டிக்கரும், ஒஎன்ஜிசி ஸ்டிக்கரும் ஒட்டிய நிவாரணப் பொருட்களை கம்பெனியின் மும்பை கார்ப்பரேட் அலுவலகத்தில் இருந்து நேரடியாகக் கொண்டு வந்து இங்கு இருக்கக் கூடிய உயர் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் விநியோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காவிரிச் சமவெளியைப் பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டலமாக அறிவிக்க சொல்லி போராடினர் விவசாயிகள். ஆனால், 'பெட்ரோலிய' மண்டலமாக அறிவித்தது மத்திய அரசு. ஏற்கனவே அப்பகுதியில் எண்ணெய் எரிவாயு உறிஞ்சும் ஒஎன்ஜிசியும் மீத்தேன் வாயு எடுக்க ஈஸ்டர்ன் எனர்ஜி கார்ப்பரேஷன் விமீடெட்டும் போட்ட ஓப்பந்தம் காலாவதியானதும் புதிய ஓப்பந்தம் போட்டிருக்கக் கூடிய வேதாந்தாவுக்கு எதிராகத்தான் காவிரி சமவெளியைச் சேர்ந்த விவசாயிகள், இயற்கை வளத்தையும் தங்களின்

விவசாய நிலங்களையும் காக்கப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்று அந்தக் கொள்ளைக்கார கார்ப்பரேட்களிடமே உணவுக்கு கையேந்தி நிற்கிற கொடுமை!

மற்றொருபுறம் ராஷ்டிரீய சேவா சங்கம் (ஆர்எஸ்எஸ்) திருத்துறைப்பூண்டி நகரத்தின் மேட்டுத் தெருவில் அமைத்திருந்த நிவாரண பொருட்கள் பராமரிப்பு மையத்திலிருந்து கருப்பு முருகானந்தம் தலைமையிலான கும்பல் 'ரஜினி ரசிகர்' மன்றக் கொடி அணிந்த வாகனத்தில் நிவாரண பொருட்களை விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இடதுசாரிகளின் கோட்டை, கீழ்த்தஞ்சையின் இதயம் இந்த திருத்துறைப்பூண்டிதான். தோழர் பி.சீனிவாசராவ் விதைக்கப்பட்டது இங்குதான்.. அவரின் காலடித்தடம் பதியாத இடம் கிடையாது. இன்றும் செங்கொடி இல்லாத ஊர் என்று ஒன்று இல்லை. ஆனால் நிவாரணப் பணியில் நாடாளுமன்ற இடதுசாரிகளின் பங்கு என்பது வெளியில் இருந்து சில பொருட்களை சேகரித்துக் கொண்டு வந்து விநியோகித்தால் மட்டும் போதுமா?

இந்த கையாலாகாத அரசை அம்பலப்படுத்த இதைவிட வேறு வாய்ப்பு என்ன இருக்க முடியும்? அரசு எந்திரத்திற்கு மாற்றாக கீழ் இருந்து ஒரு அமைப்பு வடிவத்தை வைத்திருப்பது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மட்டுமே. விவசாய சங்கம், இளைஞர் அமைப்பு, மாதர் சங்கம், என்று அனைத்து இடங்களிலும் புயலால் சாய்க்க முடியாத கம்பங்களில் செங்கொடி பறந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு மாற்றாக வேறு கொடி ஏற்ற முயன்றவனை மகனாக இருந்தாலும் தந்தையாக இருந்தாலும் உணர்வுபூர்வமாக ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி வைத்த மக்கள். ஆனால் அவ்வளவு அரசியல் விசுவாசம் கொண்ட மக்களை பண்ணையாரிடம் கூலியை இறைஞ்சு கேட்காதே, உரிமையோடு கேள் என்று உயிர்

கொடுத்து போராடிய கட்சி, இன்று காவிகார்ப்பரேட் கும்பல் அம்மக்களிடம் ஊடுருவுவதை அனுமதிக்கலாமா?

காவி கார்ப்பரேட்களைப் பொருத்தவரை இது வெறுமனே நிவாரணப் பணி அல்ல அவர்கள் வேர்கால் மட்டத்தில் தங்களுக்கான சமூக சக்திகளை உருவாக்கி உருதிரட்டி கொள்ளும் வாய்ப்பாகவே இதை பார்க்கிறார்கள். இப்படித்தான் சட்டல்கர், ஜார்க்கண்ட் போன்ற இடங்களில் தங்களுடைய சமூக அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அப்பகுதியில் ஏற்கனவே வலுவான சமூக அடித்தளம் வைத்திருக்கும் பாரளுமன்ற இடதுசாரிகள் அரசிடம் கோரிக்கை வைப்பதோ, வெளியில் இருந்து நிவாரண உதவிகளைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதோ போதுமானதாகுமா? தங்களுடைய ஊழியர்களைத் திரட்டி அனுப்பி அம்மக்களோடு ஒன்று கலந்து நின்றிருக்க வேண்டாமா?

எழுத்தாளர் பிரபஞ்சனுக்கு புகழஞ்சலி!

தமிழ் எழுத்துலகில் சிறுகதைகள், நாவல், கட்டுரைகள் என மூன்று தளங்களிலும் பதிவு செய்தவர். பாண்டிச்சேரியில் பிறந்த பிரபஞ்சன் சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றவர். ஜெயலலிதாவின் அடக்குமுறை ஆட்சிக் காலத்தில் வெளிப்படையாக விமர்சித்த எழுத்தாளர். தனது எழுத்துக்களால் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். அவரது எழுத்துக்களில் வாழ்வார். எமது புகழஞ்சலி!

மக்கள் முன்னணி

சமூக அரசியல் இதழ்
ஆண்டு சந்தா ரூ. 200
உடனே இணையுங்கள்

தோழர் ஏ.எம்.கே வுக்கு செவ்வணக்கம்

2018 நவம்பர் 25 அன்று பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் மூத்த தோழர் ஏ.எம்.கே என்று அழைக்கப்படும் ஏ.எம்.கோதண்டராமன் அவரது 84 ஆவது அகவையில் உடல்நலக் குறைவால் மறைந்தார். இவர் சி.பி.ஐ.(மா.லெ) நக்சல்பாரி கட்சியை தமிழகத்தில் நிறுவிய தலைவர்களில் ஒருவர். சிறை வாழ்க்கை, தலைமறைவு வாழ்க்கை என தன் முழு வாழ்வையும் புரட்சிக்கென்று ஒப்புக்கொடுத்து வாழ்ந்து காட்டியவர். 1960 களில் செயல்பட்ட சென்னை தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கத்தின் தலைவராக விளங்கியவர். திரிபுவாதத்திற்கு எதிராய் எழுந்த மார்க்சிய லெனினிய இயக்கத்தின் முன்னோடியாக மாறி, தலைமறைவு வாழ்க்கைக்குப் போனவர். அன்றிலிருந்து தான் மறையும் வரை தலைமறைவாகவே இருந்தவர். மூலவுத்தி, செயலுத்தி, தேசிய இனச் சிக்கல் குறித்து மெய்யியல் கட்டுரைகளை எழுதி மார்க்சியத்தை தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் முதன்மையானவர். இடதுசாரி முகாமில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் சனநாயக உள்ளடக்கத்தை எடுத்துக்காட்டியதோடு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளையும் விடுதலை இயக்கமென்று பதிவுசெய்தவர் ஏ.எம்.கே தான்! மக்கள் யுத்தக் குழுவில் செயல்பட்டு அதிலிருந்து வெளியேறி அவர் மறையும் வரை சி.பி.ஐ.(எம்.எல்) போல்ஷிவிக் கட்சியைக் கட்டினார். உறுதி குன்றாத ஈகத்தின் மாமலை, அவரது இலட்சியங்களை நமது தோளில் ஏற்றி வைத்து மறைந்தார்! தோழர் ஏ.எம்.கே. வுக்கு செவ்வணக்கம்.

சபரிமலை தீர்ப்பும் இந்து மதச் சீர்திருத்த சட்டங்களும்

சதீஷ்குமார்

தகவல் தொழில்நுட்பப் பணியாளர் சங்கம் (FITE)

இந்து மதச் சட்டங்களின்படி பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வழங்கப்பெற்று இருந்ததா?

இந்து மதச் சட்டங்களின்படி பெண்களுக்கு மணமுறிவு செய்து கொள்ளும் உரிமை இருந்ததா?

இந்து மதச் சட்டங்களின் படி பலதார மணம் செய்யும் ஆண்களைத் தடுக்கப் பெண்களுக்கு உரிமை இருந்ததா?

வெவ்வேறு சாதியைச் சேர்ந்த இருவர் திருமணம் செய்துகொள்ளும் உரிமை இந்து மதத்தால் வழங்கப்பெற்று இருந்ததா?

ஒரு இந்து மதத் தம்பதியினர் தன் சாதி அல்லாது வேறு சாதியிலிருந்து குழந்தையைத் தத்தெடுக்க உரிமை இருந்ததா?

இவை அனைத்தும் இன்று இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு குறிப்பாக பெண்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வரை அவை கிடையாது. அந்த உரிமைகளை வென்றெடுத்துப் பெண்களுக்கு சுயமரியாதையை உறுதி செய்தது யார்? 'இந்து மதத்தின் காப்பாளர்கள்' என்று தங்களைத் தாங்களே சொல்லிக்கொண்டு திரியும் சங்கராச்சாரியர்களும், சபரிமலை தேவஸ்தானமுமா? கிடையாது.

மேற்சொன்ன அனைத்து உரிமைகளும் பெண்களுக்கு கிடைக்கப்பெற்றது 1948-1956 காலகட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட இந்து மதச் சீர்திருத்த சட்டங்களின் (Hindu Code Bill) காரணமாகத்தான். பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் போராடி, போராட்டத்தின் பகுதியாக சட்ட அமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்த அம்பேத்கர் 1948இல் இந்து மதச் சீர்திருத்த மசோதாவினை கொண்டுவந்தார். (முதன் முதலில் 1937இல் ஜி.வி. தேஷ்முக் இந்து மதத்தில் உள்ள பெண்களுக்கு சொத்துரிமை மசோதாவை அறிமுகம் செய்தது, 1941 மற்றும் 1944 பி.என் ராவ் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளைக் கணக்கில் கொள்ளும் போது, இச்சீர்திருத்த சட்டங்களின் வரலாறு இருபது ஆண்டுகள் என ஆகிறது). அந்த சட்டங்கள் நேரு இரண்டாம் முறை தலைமை அமைச்சரான பின் இயற்றி ஏற்கப்பட்டன .

இன்று சபரிமலைத் தீர்ப்புக்கு எதிராக எத்தனை பேர் போராடுகிறார்கள் என்று பெருமையுடனும், தீர்ப்பு தவறானது என்று கூறும் நபர்கள் 1940- 50காலகட்டத்தில் எவ்வளவு மோசமான போராட்டங்களை இந்து மகா சபை/ஆர். எஸ். எஸ் அமைப்புகள் நடத்தினார்கள் என்பதையும்

கவனிக்க வேண்டும். “பெண்களுக்கு விவாகரத்து செய்யும் உரிமையை அளிப்பது இந்து தர்மத்தின் மேல் தொடுக்கப்படும் தாக்குதல். இந்த ஒட்டுமொத்த சீர்திருத்த சட்டங்களும் இந்து மதச் சாஸ்திரங்களை அவமரியாதை செய்யும் கொடூரமான சட்டங்கள்” என நாடாளுமன்றத்தில் பேசியது இன்று பா.ஜ.கவும் சங் பரிவாரமும் தூக்கி வைத்து கொண்டாடும் இந்து மகா சபாவின் அன்றைய தலைவர் சியாம் பிரசாத் முகர்ஜீ ஆவார். குழந்தைத் திருமணங்களை ஒழிப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட சாரதா சட்டத்தையும் எதிர்த்தவர்கள்தான் ஆர்.எஸ்.ஸும் அதன் தலைவர் கோல்வால்கரும். “ஒரு தீண்டத்தகாத சாதியைச் சேர்ந்த அம்பேத்கர்’ கோடிக்கணக்கான இந்து மக்களின் நம்பிக்கையை சீர்குலைக்க அனுமதிக்க முடியாது” என்று வெளிப்படையான சாதிய தாகுத்தல்கள் அம்பேத்கர் மேல் நிகழ்த்தப்பட்டன. அம்பேத்கர்/நேரு உருவ பொம்மைகள் எரிக்கப்பட்டன. அன்றைய அமைச்சர்கள் முதல் குடியரசுத்தலைவர் இராஜேந்திர பிரசாத் வரை சீர்திருத்த மசோதாவிற்கு எதிராக நின்றனர். அத்தனை தடைகளையும் மீறித்தான் அந்த சட்டங்கள் இயற்றப்பெற்றன. இந்த உரிமைகள் இன்று இயல்பாயும் இன்றியமையாததாகவும் மக்களின் வாழ்வில் கலந்துவிட்டன.

மதம் மற்றும் சாதியின் தாக்கத்தில் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத கொடுமைகள் இங்கே நடந்துள்ளன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இப்போதைய கேரள நிலப்பரப்பையும் தமிழகத்தின் தென்மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சார்ந்த பெண்களுக்கு முலை வரி விதித்ததையார் மறக்கமுடியும்? தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கு முலை வரி, ஆண்களுக்கு மீசை வரி என கிட்டத்தட்ட நூற்றிருபது வரிகளில் நூற்றுப்பத்து வரிகள் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய சாதிகளின் மேல் விதிக்கப்பட்டது என்று சமூக வரலாற்று ஆசிரியர் எஸ். என். சதாசிவம் தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அப்படியான இரத்தத்தை உறிஞ்சும் வரிவிதிப்புகள் மூலம் சமூகத்தில் பின்தங்கிய சாதிகளை மேலும் பொருளாதாரத்தில் பிற்படுத்தி எதிர்காலம் பற்றிய கனவினை அவர்களிடம் இல்லாமல் செய்து அதன்மூலம் சாதியக் கட்டுமானத்தைக் காக்கும் செயல் என்று அவர் மேலும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த முலை வரியின் கொடுமையை எதிர்த்து தனது சுயமரியாதையை நிலைநாட்டும்

போராட்டமாக, தனது மார்பகங்களை வெட்டி வரிவிதிப்பாளரிடம் வீசி உயிர்துறந்த நாஞ்செலி என்னும் வீரமங்கையின் நினைவாக அந்த இடத்தினை ‘முலைச்சிபுரம்’ என்று அழைத்து வருகின்றனர். தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களின் உடை அணியும் உரிமைக்கான ‘தோள் சீலை’ போராட்டம் முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் நடைபெற்றதாகும். நாஞ்செலியின் நினைவாக இந்த ஆண்டு உழைக்கும் பெண்கள் நாளை ஒட்டி கேரளாவில் மூன்று நாட்கள் ஒவியக் கண்காட்சி நடைபெற்றது.

சபரிமலைத் தீர்ப்பு வெறும் கோவில் நுழைவுக்கான திறவுகோல் மட்டுமல்ல. மாதவிடாய் என்னும் இயற்கையான உடல் செயல்பாட்டுக் காலகட்டத்தை ‘தீட்டு’ என்று கூறி நடைமுறைப்படுத்தப்படும் தீண்டாமையை சமூகத்தில் இருந்து அகற்றவும், அத்தகையபிற்போக்கான மதிப்பீடுகளிலிருந்து மக்களை மீட்டெடுக்க உதவும் சீர்திருத்த மருந்து.

இந்த தீர்ப்பானது ஆர்.எஸ்.எஸ் சங்க பரிவாரங்கள் கிளப்பி விடுவதுபோல் ஒரு இசுலாமியர் தொடுத்த வழக்கெல்லாம் கிடையாது. இந்திய இளம் வழக்கறிஞர்கள் மன்றம் (Indian Young Lawyers Association) 2006இல் தொடுத்த வழக்கு இது. இந்த மன்றத்தின் தலைவர் ஒரு இசுலாமியர் என்று சுட்டிக்காட்டும் இசுலாமிய வெறுப்பு கும்பல், சொல்லாமல் விடுவது எதுவெனில் இந்த வழக்கின் மனுதாரர்கள் இந்த மன்றத்தினர் மட்டுமின்றி பிரேர்னா குமாரி, லக்ஷ்மி சாஸ்திரி, சுதா பால், அல்கா ஷர்மா போன்ற தன்னார்வலர்களும் தான். முக்கியமாய் எதற்காக இந்த வழக்கைத் தொடுத்தோம் என்று இந்திய இளம் வழக்கறிஞர்கள் மன்றத்தின் பொதுச்செயலாளர், பக்தி பசிரிஜா சேத்தி கூறுகையில், “2006 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் நடிகை ஜெயமாலா (தற்போதைய கர்நாடக மாநிலத்தின் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் நல அமைச்சர்) சபரிமலை கோவிலுக்குள்ளும் அதன் கருவறைக்குள்ளும் (பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்) நுழைந்தார் என்ற சர்ச்சை ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட ‘தீட்டினை’ ‘கழிக்க’ ஏதோ ‘புனிதப்படுத்தும் சடங்குகளை’ அந்த கோவில் அர்ச்சகர்கள் செய்தார்கள் என்ற செய்தி பெண்களை இழிவுபடுத்தும் விதமாய் எனக்குப் பட்டது. அதுவே என்னைத் தூண்டியது. இங்கு ஒரு சீர்திருத்தம் தேவை என்று முடிவு செய்து ஏனைய மனுதாரர்களிடம் கலந்து ஆலோசித்து

பின் இந்த வழக்கினை தொடுத்தோம்” என்கிறார்.

2015-16 காலகட்டத்தில், “பெண்கள் மாதவிடாய் பருவத்தில் இருக்கிறார்களா? இல்லையா? என்று சோதித்து கண்டறியும் கருவி கண்டுபிடிக்கும் வரை சபரிமலை கோவிலுக்குள் பெண்களை அனுமதிக்க முடியாது” என்று திருவிதாங்கூர் தேவசம் போர்ட் தலைவர் பிரயர் கோபாலகிருஷ்ணா கூறியதற்கு எதிராக “#HappyToBleed” என்ற பிரச்சாரத்தை மாணவர்கள் மேற்கொண்டனர். பின்னர் அந்த பிரச்சாரக்குழுவும் இந்த வழக்கின் மற்றுமொரு மனுதாரராக இணைந்தது. ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு சில மனுதாரர்களே இவ்வழக்கிலிருந்து விலக முடிவு செய்தபோதும், யார் விலகினாலும் விலகாவிட்டாலும் இது ஒரு பொது நல வழக்கு என்பதால் உச்சநீதிமன்றம் இந்த வழக்கினைத் தொடர்ந்து நடத்தும் என்று தலைமை நீதிபதி தீபக் மிஸ்ரா கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘சபரிமலையில் பெண்களை அனுமதித்ததால் தான் கேரளாவில் வெள்ளம் ஏற்பட்டது’ என்று துக்கக் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் ஆர்.எஸ். எஸ்காரருமான ஆடிட்டர். எஸ். குருமூர்த்தி போன்றவர்கள் கூறுவது பெண்களின் சுயமரியாதையைக் கேலி செய்வதன்றி வேறென்ன? அன்று சீர்திருத்தச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு அம்பேத்கருக்கு ஆதரவாக நின்ற பெண் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் போல இன்றும் பெண்களின் சுயமரியாதையை மறுக்கும் “மதக் காப்பாளர்களின்” செல்வாக்கை ஒழிப்பதற்கு பெண்கள் முன்னணியில் நிற்கவேண்டும்.

25ஆம் சட்டப்பிரிவை சுட்டிக்காட்டி மதப்பழக்கவழக்கங்களில் அரசாங்கம் தலையிடமுடியாது என்று வாதம் செய்பவர்கள் அறியவேண்டியது இந்த தீர்ப்பின் மூலம் நீதிபதி சந்திரகுட் எழுதியிருக்கும் இவ்வரிகளாகும், “மதத்தினை ஒரு போர்வையாகப் பயன்படுத்தி பெண்களின் வழிபாட்டு உரிமையைத் தடுக்க முடியாது. இது மனித மாண்புகளுக்கு எதிரானதும் கூட”. நீதிபதி நரிமனின் வரிகளில், “பெண்களைக் கடவுளின் தாழ்த்தப்பட்ட பிள்ளைகளாக நடத்துவதென்பது அரசியல் சாசன சட்டத்தைக் கேலிசெய்யும் போக்காகும்.” இன்று இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்க்கும் இந்துத்துவ அடிப்படைவாதிகளுடன் இணைந்திருப்பது இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் போன்ற அமைப்புகளும் தான். இந்த கூட்டணிகளும் வரலாற்றில் புதிதல்ல. இந்துச் சீர்திருத்த சட்டங்களை அப்போதைய சனாதனிகளுடன்

சேர்ந்துகொண்டு எதிர்த்தது நசிருத்தின் அஹ்மது போன்ற முஸ்லீம் லீக் தலைவர்களும் தான். ஒரு மதத்தில் ஏற்படும் பாலின சமத்துவ சீர்திருத்தமானது எங்கே பற்றிப்பரவி தங்களது அதிகாரங்களிலும் ‘கலகம்’ செய்துவிடுமோ என்ற பதற்றம் “மதக் காப்பாளர்களுக்கு” என்றுமே நீங்காதது.

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தை ஆட்சி செய்வது பா.ஜ.க தான். 2016ஆம் ஆண்டில் மும்பை உயர் நீதிமன்றம் இரண்டு தீர்ப்புகளை வழங்கியது. ஒன்று நானூறு ஆண்டுகால கட்டுப்பாட்டை உடைத்து சிங்ணாபூர் சனி பகவான் கோவிலுக்கும், மற்றொன்று ஹாஜி அலி தர்காவிலும் பெண்கள் செல்லலாம் என்பதாகும். வாயை மூடிக்கொண்டு இதை அமல்படுத்திய பா.ஜ.க தான், தனது சங்க பரிவாரங்கள் மூலம் கேரளாவில் சபரிமலை தீர்ப்புக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. தீர்ப்பு வந்தவுடனே கேரள மாநில ஆர்.எஸ்.எஸ். செயலாளர் கோபாலன் குட்டி மற்றும் கேரள மாநில பா.ஜ.க. தலைவர் ஸ்ரீதரன் பிள்ளை அதனை வரவேற்றுப் பேசினார். 2016இல் “பெண்கள் கோவிலுக்குள் நுழைவதைத் தடுக்கும் கோவில் நிர்வாகத்தின் மனநிலைகள் மாறவேண்டும்” என்று வாய்மலர்ந்த ஆர்.எஸ்.எஸின் தேசிய செயலாளர் சுரேஷ் ஜோஷி தான் தற்போது, “இது பல இலட்ச மக்களின் நம்பிக்கை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம்” என்று பல்படி அடிக்கிறார். இந்த அருவருக்கத்தக்க இரட்டை நிலைப்பாடுகளுக்கு காங்கிரசும் விதிவிலக்கல்ல. ஆக மொத்தம் கேரளத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ் சங்க பரிவார் கிளரிவிடும் ஆர்பாட்டங்களானது இந்து வாக்கு வங்கியைக் கைப்பற்ற நடந்தேறும் ஆபாசம்தான் என்பதை எளிமையாக புரிந்துகொள்ளலாம்.

உரிமையற்ற காலகட்டங்களின் சுவடுகள் பெரிதும் இல்லாமல் எப்படி உரிமைகளைப் பெண்கள் இன்று உபயோகப்படுத்துகிறார்களோ அது போல் சில ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பு சபரிமலை கோவிலுக்கு பெண்கள் சென்று வருவது இயல்பானது என ஆகிப்போகும்; மாதவிடாயினால் ‘தீட்டுகீட்டு’ என்ற பிற்போக்கான மதிப்பீடுகள் இல்லாமல் ஆகிப்போகும். ஆனால் அன்று முதல் இன்று வரை சமூகத்தின், குறிப்பாக பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருப்பவர்கள் யார்? என்பதை மக்கள் இனம்காணாமல் இல்லை. மதத்தின் பெயரால் பாலின சமத்துவத்தை மறுப்பவர்களைப் புறந்தள்ளி சமூகம் முன்னேற்றப் பாதையில் பயணிக்காமலும் இல்லை.

பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம்: கொள்கையும் செயலாக்கமும்

அருண் நெடுஞ்சழியன்

சுனாமிக்குப் பிந்தைய பத்தாண்டுகளில் மட்டும் (2004-2014) இந்திய அளவில் 21 இயற்கை பேரிடர்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதில் தமிழகத்தில் மட்டுமே 4 பேரிடர்கள் (தானே, நிஷா, நீளம், மகேசான்) ஏற்பட்டுள்ளன. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மட்டும் சென்னை பெருவெள்ளம், வர்தா, ஓக்கி புயல் தற்போது கஜா என அடுத்தடுத்த பேரிடர்களை தமிழகம் எதிர்கொண்டுள்ளது. இயற்கைப் பேரிடரோடு, காலநிலை மாற்றச் சிக்கல், வரைமுறையற்ற மாநகர விரிவாக்கம், நகரங்களில் குவிகிற மக்கள் தொகை பெருக்கம் ஆகிய காரணிகள் பேரிடர் சேதங்களை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

அண்மைக்காலப் பேரிடர் நிகழ்வுகளின்போது மக்களே தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்கிற நிலைக்கு தள்ளப்படுவதை கண்டு வருகிறோம். பேரிடரால் பாதிப்படைந்த மக்களுக்கான நிவாரணம் மற்றும் மீட்பு உதவிகளை மக்களே மேற்கொண்டனர். சென்னை வெள்ளத்தின் போதும் தற்போதைய கஜா புயல் தாக்கத்தின் போதும் பெரும்பாலான உடனடி நிவாரணங்கள் சிவில் சமூக குழுக்களாலேயே வழங்கப்பட்டன. ஓக்கி புயலின்போது மீனவ இளைஞர்களே ஆழ்கடலுக்குள் படகு செலுத்தி கடலில் தத்தளித்தவர்களை மீட்டனர்.

பேரிடருக்கு முந்தைய ஆயத்தக் கட்டம், பேரிடர் கால மீட்பு மற்றும் நிவாரணம், பேரிடருக்கு பிந்தைய மீள் கட்டமைப்பு/மறுவாழ்வு ஆகிய முக்கிய மூன்று கட்டங்களை ஒருங்கிணைந்த வகையில் மேற்கொள்வதில் அரசு இயந்திரம் தொடர்ச்சியாகத் தோல்வியடைந்து வருவதையே இது வெளிக் காட்டுகிறது. சுனாமி முதல் ஓக்கி வரையிலும் பேரிடர்களில் இருந்து தமிழக அரசும் மத்திய அரசும் எந்தப் படிப்பினையையும் பெறவில்லை என்பது அடுத்த பேரிடரை எதிர்கொள்ளும்போது தெளிவாகிறது. அரசு தனது, மீட்பு நிவாரணத் தோல்விகளை, மெத்தனத்தை மறைக்க மீண்டும் மீண்டும் பொய் மூட்டைகளை அவிழ்த்துவிட்டு பொய் வாக்குறுதிகளை வழங்குவதை வாடிக்கையாக கொண்டுள்ளது. இதில் ஆளும் கட்சியின் (முதல் கட்ட) பொய் அறிக்கையை நம்பி, அரசின் கஜா புயல் மீட்பு மற்றும் நிவாரணப் பணியைப் பாராட்டி தமிழக எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அறிக்கை வேறு விடுகிறார். பிறகு சுதாரிக்கிறார்.

இந்தப் பின்னணியில், பேரிடர் மேலாண்மை தொடர்பான மத்திய, மாநில அரசுகளின் ஒருங்கிணைந்த கொள்கை, பொறியமைப்பு மற்றும் நடைமுறைச் செயலாக்க தோல்வி குறித்துச் சற்று சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் (NATIONAL DISASTER MANAGEMENT AUTHORITY):

இயற்கை மற்றும் செயற்கை பேரிடர் தாக்குதலின் போது சிவில் சமூகத்தின் உயிரையும் உடைமையையும் காப்பதன் பொருட்டு, கடந்த 2005 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசு பேரிடர் மேலாண்மை சட்டத்தை இயற்றியது. இச்சட்டத்தின் கீழ் கடந்த 2006 ஆம் ஆண்டில் தேசிய பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் மற்றும் அதன் உறுப்பு அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டது. நாட்டின் பிரதமர் தேசியப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்தின் தலைவராக உள்ளார்.

தேசியப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையமானது பெரும்பாலும், மாநிலப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்தின் வழியே தான் அதன் கொள்கைத் திட்டத்தை நடைமுறையாக்கம் செய்கிறது. பேரிடர்களின் பண்பைப் பொறுத்து முழுமையாகவோ பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டோ மத்திய மாநில அரசுகள் ஒருங்கிணைந்து இப்பணியை மேற்கொள்கின்றன. பேரிடர் சார்ந்த ஒட்டுமொத்த செயல்பாடுகளுக்கும் கொள்கைத் திட்டத்தை உருவாக்கி வழிகாட்டுவது செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்து கண்காணிப்பது பேரிடர் ஆணையத்தின் முதன்மையான பணியாகும்.

மாநிலப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் (STATE DISASTER MANAGEMENT AUTHORITY):

மாநிலப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையமானது மாநில முதலமைச்சர் தலைமையின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில வருவாய்த் துறை அமைச்சர், மாநில அரசு தலைமைச் செயலாளர், நிதி, உள்துறை மற்றும் வருவாய்த்துறை செயலாளர்களை (பதவி வழி) உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ளது. கூடவே சென்னை, அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின் பேரிடர் மேலாண்மை மற்றும் தணிப்பு மையத்தின் இயக்குநர், சென்னையிலுள்ள இந்தியத்

தொழில்நுட்பக் கழகத்தின் கட்டட பொறியியல் துறையின் தலைவரும் இவ்வாணையத்தின் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை பேரிடர் மேலாண்மைச் சட்டம் 2005 இயற்றப்படுவதற்கு முன்பே தலைமைச் செயலாளரை தலைவராக கொண்டு மாநில பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்நாடு மாநில பேரிடர் அபாயத் தணிக்கை முகமை:

மாநில பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்தின் செயலாக்க முகமையாக தமிழ்நாடு மாநில பேரிடர் அபாயத் தணிக்கை முகமை செயல்படுகிறது. இந்த ஆணையம் மாநில வருவாய் மற்றும் பேரிடர் மேலாண்மை துறை அமைச்சர் அவர்களை தலைவராக கொண்ட ஆட்சிக் குழுவால் வழி நடத்தப்படுகின்றது. இம்முகமையின் முக்கிய செயல்பாடுகளில் சில வருமாறு

- பேரிடர் நிகழ்வின் போதும், மீட்புப் பணிகள் மற்றும் நிவாரணம் வழங்குதல் போன்றவற்றில் மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு வழிகாட்டுதல்.

- பேரிடர் மேலாண்மை தொடர்பான புள்ளி விவரங்கள், பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட மீட்புப்படை அமைப்பினர், வல்லுநர்கள், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் சமுதாயம் சார்ந்த அமைப்புகள் போன்றவற்றின் தகவல் களஞ்சியமாக செயல்பட்டு வருகிறது.

- எவ்வகையான பேரிடர்களை எதிர்கொள்ளத் தேவையான அணுகுமுறைகள், கோட்பாடுகள், திட்ட வழிமுறைகள் மேலாண்மை குறித்த செயல்திட்டம் வகுத்தல்.

- மறுசீரமைப்பு மற்றும் மறுகுடியமர்வு ஆகிய நடவடிக்கைகளுக்குத் தேவையான நிதியையோ நிதி உதவியையோ அல்லது கடனாகவோ தமிழ்நாடு அரசு, இந்திய அரசு, உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, ஐக்கிய நாடுகளின் முகமைகள், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், நன்கொடையாளர்கள், மற்றும் இதர தனியார் நிறுவனங்களிலிருந்து பெற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுதல்.

- இம்முகமை அமைக்கப்பட்டதற்கான நோக்கம் நிறைவேற உரிய நிதியுதவியைப் பெற ஏற்பாடுகள் செய்தல். நில உடைமைகள், கட்டிட உடைமைகள், தளவாடங்கள், கட்டிட சேதாரங்கள் போன்றவற்றை விற்பதனால்

ஏற்படும் நிதியை மேலாண்மை செய்யவும், நிர்வகிக்கவும், மறுமூலதனம் செய்யவும் உரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளல்.

மாவட்ட ஆட்சியர்களின் தலைமையிலான மாவட்டப் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்தின் மூலமாகப் பெரும்பாலும் இவை செயலாக்கம் பெறுகின்றன.

தமிழ்நாடு மாநிலப் பேரிடர் அபாயத் தணிக்கை முகமையே பேரிடர் சார்ந்த அரசின் செயல்பாடுகளின் இதயப் பகுதியாக உள்ளது. அதாவது பேரிடர் அபாயக் குறைப்பு, மீட்பு, மீள்கட்டமைப்பு ஆகிய மூன்று கட்டங்களிலும் இம்முகமையே பிரதானமாகச் செயல்படுகிறது. இதன் ஒவ்வொரு கட்டச் செயல்பாடுகளையும் உதாரணங்களுடன் காண்போம்.

பேரிடர் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை:

இந்திய வானிலை ஆய்வு மையம் வழங்குகிற தகவல்களைக்கொண்டு புயல், மழை போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த பேரிடர் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை தமிழ்நாடு மாநிலப் பேரிடர் மேலாண்மை மேற்கொள்கிறது. புயல் எச்சரிக்கை குறித்து வானிலை மையம் பேரிடர் மேலாண்மை ஆணையத்திற்கு அறிக்கை அளிக்கும். அதைத் தொடர்ந்து மாநிலப் பேரிடர் ஆணையமானது அனைத்து மாவட்ட வாரியத்திற்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பும்.

கடந்த 2014 ஆண்டில் ஆந்திரா மற்றும் ஒடிசா கடலோர மாவட்டங்களை புயல் தாக்கியது. இந்திய வானிலை மையத்தின் முன்னெச்சரிக்கை காரணமாக சுமார் ஏழு லட்சம் மக்கள் தேசியப் பேரிடர்மீட்பு குழுவால் (NDRF) கரையோரங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இதனால் உயிர்ச்சேதம் நூறாக குறைக்கப்பட்டது. போலவே கடந்த 2016 ஆம் ஆண்டில் சென்னையை வர்தாப் புயல் தாக்கியபோதும் சுமார் 20,000 மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். உயிர்ச்சேதம் சுமார் 16 ஆக குறைக்கப்பட்டது.

தற்போது கஜா புயலின் போதும் சுமார் 2.5 லட்சம் மக்கள் வெளியேற்றப் பட்டதால் உயிர்ச்சேதம் 47 ஆக குறைக்கப்பட்டது. அதேநேரம் கடைசி நேரம் வரையிலும் புயல் கரையைக் கடக்கின்ற இடம், புயலின் திசைப்போக்கு குறித்துத் தெளிவான எச்சரிக்கை விடுக்கப்படாததால் மன்னார்குடி, கொடைக்கானல், புதுக்கோட்டை, திருவாரூர் உள்ளிட்ட உள்மாவட்டங்களில் பெரும்

சேதங்கள் ஏற்பட்டன.

கடந்த 2017 ஓக்கி புயலின் போது இந்த கட்டமைப்பின் தோல்வியால் பலநூறு மீனவர்கள் நடுக்கடலில் புயலில் சிக்கி பலியாகினர். நவம்பர் 30 இல் பெரும் புயல் தாக்கப் போகிறது என முறையாக மூன்று கட்ட எச்சரிக்கையை முன்கூட்டியே வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் நவம்பர் 29 ஆம் தேதி காலை முதலே தமிழ்நாடு வெதர் மென் எனும் பிரதீப் ஜான், புயல் அபாயம் குறித்து தொடர்ச்சியான எச்சரிக்கைகளை முகநூலில் பதிவிட்டுவந்தார். ஆனால் வானிலை மையம் மௌனம் காத்தது.

பேரிடர் கால மீட்பு அமைப்பு:

பேரிடர் சூழ்நிலைகளில் பலதுறைகளை ஒருங்கிணைத்து உடனடியான மீட்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு மக்களின் உயிரையும் உடமையும் காப்பது பேரிடர் கால மீட்பு மற்றும் நிவாரண அமைப்பின் கடமையாகும். மாநிலத் தலைமைப் பொறுப்பாளராக மாநில தலைமைச் செயலாளரும், இன்சிடன்ட் கமாண்டராக இதன் தலைமை உறுப்பாக செயல்படுவார்கள். இந்த அமைப்பானது அரசுத் துறை அல்லாது தனியார் மற்றும் தன்னார்வலர்கள் உள்ளிட்ட சிவில் சமூக அமைப்புகளையும் ஒருங்கிணைத்து பேரிடர் கால மீட்பு பணிகளை வழி நடத்தும். இந்த அமைப்பின் செயலற்ற தன்மையானது தமிழகத்தின் கடந்த மூன்று முக்கிய பேரிடர்களின் போதும் பட்டவர்த்தமாக வெளிப்பட்டன. சென்னை வெள்ளம், 'ஓக்கி' புயல் மற்றும் தற்போதைய 'கஜா' புயல் வரையிலும் "பேரிடர் கால மீட்பு அமைப்பு" மண்ணுக்குள் தலையை அழுந்திக் கொண்டது.

இக்கட்டுரை, அடுத்த இதழில் நிறைவடையும்

கஜா புயல் பேரிடர்-கொள்ளை அரசின் தோல்வியடைந்த பேரிடர் மேலாண்மை!

18 நவம்பர் அன்று தமிழ்த் தேச மக்கள் முன்னணியின் பொதுச் செயலாளர் தோழர் பாலன் வெளியிட்ட செய்தி அறிக்கை

ஏமாந்த எதிர்க்கட்சியும், மக்களும்!

புயலுக்கு முந்தைய நாள் மீட்புபணி நடவடிக்கைகள் பற்றிய விவரணைகள் இன்றைக்கு பல்லிளிப்பதாய் மாறிப்போயுள்ளது, எதிர்க்கட்சி தலைவர் பாராட்டு தெரிவித்தவுடன் அரசியல் கலாச்சாரம் மாறிவிட்டதாக நன்றி தெரிவித்துப் புல்லரித்து போனார்கள் மாண்புமிகுக்கள். ஆனால் உண்மை நிலவரம் தெரியாமல் பேசிவிட்டோமோ என்ற துயர நிலை அனைவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சனாமி தொடங்கி ஒக்கி புயல் வரை பெற்ற அனுபவம், கடந்த 10 ஆண்டுகளில் 8 புயல்களை எதிர்கொண்ட அனுபவம் என அனைத்தும் ஓர் ஒருங்கிணைந்த பேரிடர் மேலாண்மை இயந்திரத்தை உருவாக்கியுள்ளதோ என அரசின் நடவடிக்கைகள் தோற்றத்தை உருவாக்கின, ஆனால் நடந்து கொண்டிருக்கும் மீட்பு நடவடிக்கைகள் அதற்கு முற்றிலும் புறம்பாக உள்ளது.

முற்றிலும் உருக்குலைந்த வேதாரண்யத்தின் நிலை அறிவதற்கே அடுத்த

நாள் ஆனது, கடற்படையோ விமான உதவியோ கூட ஈடுபடுத்தத் தயார் இல்லை.

• புயல் செல்லும் பாதையை முழுமையாக கணிக்காததால் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, பேராலூரணி, ஆலங்குடி, கறம்பகுடி ஓரத்தநாடு, புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி, மேலூர், கந்தர்வகோட்டை, திருச்சி, திண்டுக்கல், கொடைகானல் வரை நடந்த பாதிப்புகள் இன்னும் முழுமையாக மதிப்பிட முடியவில்லை.

• தென்னை, வாழை, பலா, தேக்கு, என பல்வகை மரங்கள் பல ஆயிரம் ஹெக்டேரில் முற்றிலும் வீழ்ந்து போயுள்ளன, இவற்றை அப்புறப்படுத்தவே விவசாயிகளுக்கு பெரும் பொருட் செலவு ஆகும், இப்பகுதிகளின் வாழ்வாதாரமான இவை நீண்டகால பாதிப்புகளைக் கொண்டவை, மீட்பு நடவடிக்கைகள் இந்த கிராமங்களை இன்னும் எட்டிக் கூட பார்க்கவில்லை,

• மின்நிலைமை சீரமைக்கப்படாததால் குடிதண்ணீருக்கே தட்டுபாடு ஏற்பட்டுள்ளது, ஆலங்குடி தொடங்கி வேதாரண்யம் வரை பல கிராமங்களில் மக்கள் ஆத்திரத்தோடு சாலை மறியலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இவர்கள் அறிவித்த எந்த பேரிடர் மேலாண்மைக் குழுவும் அங்கு செல்லவில்லை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் செல்வதற்கு அஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

• நூற்றுக்கணக்கான மீன்பிடி படகுகள் முற்றிலும் நாசமடைந்துள்ளன, ஆயிரக்கணக்கான குடிசைகள், ஓட்டு வீடுகள் நாசமடைந்துள்ளன இவர்களுக்கான மாற்று எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை

• உணவு, தண்ணீர் அடிப்படை வசதிகள் ஏதுமற்று தொற்று நோய்கள் பரவுவதற்கான சூழல் தீவிரமடைந்து கொண்டிருக்கிறது.

• மத்திய, மாநில அரசு ஒருங்கிணைந்த எந்த நடவடிக்கைகளும் இல்லை, மோடி தொலைபேசியில் கேட்டுக்கொண்டார், எடப்பாடி இன்னும் பகுதிக்கே செல்லவில்லை, பிறகு எப்போது சேத மதிப்பிட்டு பேரிடர் நிவாரணங்களை அறிவிப்பார்கள், கேரள வெள்ளத்திற்கே பேரிடர் என அறிவிக்கத் தயங்கியவர்கள் இதை எப்படி மதிப்பிடுவார்கள்,

• மாநில அரசின் பல்வேறு துறைகளை இறக்கி, அர்ப்பணிப்புள்ள சில அதிகாரிகளை முன்னிறுத்தி, மின்சாரம் போன்ற கட்டமைப்பு ரீதியான பணிகளை முடுக்கிவிட்டு, நிலைமை சீரடைந்துவிட்டது எனக் கண்துடைப்பு நாடகம் நடத்துவார்கள்.

• ஏழை எளிய மக்கள் 20க்கும் மேற்பட்டோர் உயிரிழந்து, வீடு வாசல்களை இழந்துள்ளார்கள், மீனவர்கள், விவசாயிகள், சிறு தொழில்

புரிவோர் பகுதி பொருளாதாரத்திற்கான உடைமைகளையும், சொத்துக்களையும் இழந்துள்ளனர்.

• எனவே மத்திய மாநில அரசுகள் வெற்று அறிக்கைகள் வாசிப்பதை நிறுத்தி கொண்டுகிரித பணியில் இறங்க கோருகிறோம், உடனடியாக அப்பகுதியைப் பேரிடர் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும். நீண்டகால தாக்கம் கொண்ட பொருளாதார விவாசாய சேதங்களை மதிப்பிட்டு அப்பகுதிக்கான மாற்று திட்டங்களை அறிவிக்க வேண்டும், துரித நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள, தண்ணீர் உணவு, சுகாதாரமான முகாம்கள் அமைக்க படைத்துறையினரையும் ஹெலிகாப்டர் மற்றும் கடற்படைச் சேவையை பயன்படுத்த வேண்டும், அரசின் பல்லாயிரக்கணக்கான சிவில் உழியர்களை உடனடியாக இறக்கி மக்களின் அத்தியவாசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் வேண்டுகிறோம்.

இறுதியாக, பேரிடர் மேலாண்மையிலுள்ள தேரல் வியை ஒத்துக்கொண்டு எதிர்காலத்திற்கான திட்டமிடலை செய்யுங்கள், மத்திய அரசிடம் சேதம் பல ஆயிரம் கோடி என அறிக்கை சமர்ப்பித்துவிட்டு வழக்கம் போல சில நூறு கோடி 'பிச்சை போடுவதை' போல பிடித்து கொள்ளாதீர்கள், கிடைத்த பணத்தை மக்கள் குழுக்களை ஏற்படுத்தி பகுதியின் மறுவாழ்விற்காகச் செலவழியுங்கள் திட்டச் செலவு எனக் கையில் பிடித்துவிடாதீர்கள். ●

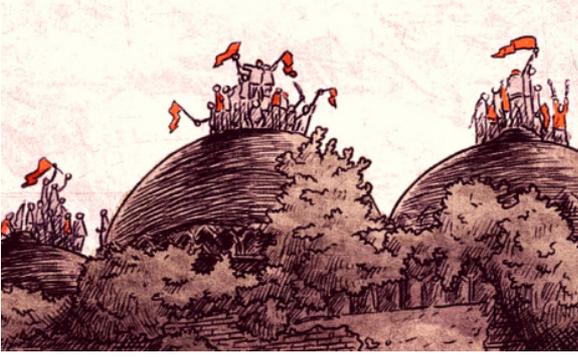

**மலைவாழ் பழங்குடி
+2 மாணவி சௌம்யா
பாலியல் பலாத்காரம் - படுகொலைக்
கண்டன உண்ணாவிரதப் போராட்டம்.**

03.12.18 தர்மபுரி

உயர்நீதிமன்ற அனுமதி பெற்று தமிழ்த்தேசிய மலைநாடு மக்கள் கட்சித் தலைவர் தோழர் பொ.ப.இராமசாமி தலைமையில், தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணித் தலைவர் தோழர் மீ.த.பாண்டியன் தொடங்கி வைக்க, சாதி ஒழிப்பு முன்னணி பொதுச் செயலாளர் தோழர் இரமணி, த.தே.ம.மு. சேலம் மாவட்டத் தலைவர் தோழர் கோ.சீ. கண்டன உரையாற்றினார்.

அயோத்தி - பாபர் மசூதி - ராமர் கோயில் ஒரு நினைவூட்டல்

பாபர் மசூதி இடிப்பு மிகவும் துயரகரமான நிகழ்வுகளில் ஒன்று, இது இந்து தேசிய கதையாடலுக்கு வழிவகுத்தது. இதை வீரியமாக முன்னெடுத்தது சங் பரிவாரங்கள் மற்றும் அதன் அரசியல் பிரிவான பாசக. அயோத்திப் பிரச்சனையின் வரலாறென்பது வெறுப்பை உள்ளடக்கமாக கொண்ட அளவுக்கு ஏரணம்(தர்க்கம்) அற்றதுமாகும். அரசியல், சட்ட, சமூகப் பண்பாட்டுத் துறைகளில் தொடங்கி சனநாயக, அரசமைப்பு நிறுவனங்களை அச்சுறுத்தும் அளவுக்கு பொறுப்பற்ற வகையில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இராமர் கோயிலைச் சுற்றி பாசகவும் அதன் கூட்டாளிகளும் நடத்தும் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத தொடர் கதையாடல்கள் மைய நீரோட்ட அரசியலில் ஊடுறுவும் அளவுக்கு வேரூன்றிவிட்டது.

பாபர் மசூதி இடிப்பு:

மசூதிக்கு அடியிலொரு கோயில் இருக்கிறதென்று 1850 களில் இந்து அமைப்புகள் முன்வைத்தமை, 1853 1855 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வகுப்புவாத வன்முறைகளுக்கு வழிவகுத்தது. அதிலிருந்து மசூதியின் வெளிச் சுற்று வட்டத்தில் ஒரு தடுப்புப் பாதையை ஆங்கிலேய ஆட்சி ஏற்படுத்தியது. 1949 ஆம் ஆண்டு தீவிர இந்துத்துவக் குழுவான இந்து மகாசபை மசூதிக்குள் ஒரு சிலையை வைத்தது. சிலையை உடனடியாக அகற்றுமாறு ஜவஹர்லால் நேரு ஆணையிட்ட போது, உடனிருந்த காங்கிரசுக்காரர்கள் சிலையை அகற்றினால் வகுப்புவாத வன்முறை வெடிக்கும் என்று சொல்லி அதை தடுத்துவிட்டனர். நிலம் யாருக்கு உரியது என்பதில் பூசல் எழவே மசூதி மூடப்பட்டது. 1986 ஆம் ஆண்டு ஒரு மாவட்ட

யாமினி

நீதிபதி, இஸ்லாமியர்களும் இந்துக்களும் அங்கே வழிபடுதவற்கென மசூதியின் கதவுகளைத் திறக்குமாறு ஆணையிட்டார். இராஜீவ்காந்தி அரசு அப்போது வரவிருந்த தேர்தலில் இந்துக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்யவில்லை. விசுவ இந்து பரிசத், பாசக உள்ளிட்ட சங் பரிவாரங்கள் வகுப்புவாத வெறுப்பைத் தொடர்ச்சியாக பரப்பி, நிலத்தை உரிமை கொண்டாடி இராமர் கோயில் கட்டக் கோரினர். அத்வானி இராம ரத யாத்திரையைத் தொடங்கினார்; அதன் மூலம் அவரும், அவரைப் பின்பற்றுவோரும் சில மாநிலங்களுக்குள் வலம்வந்து வகுப்புவாதப் பதற்றத்தை ஏற்படுத்தினர். அவர் பீகாரில் கைது செய்யப்படவே ஆயிரக்கணக்கான கரசேவகர்கள் அயோத்திக்குள் புகுந்தனர். முலாயம்சிங் யாதவின் அரசு கரசேவகர்களைக் கைது செய்து தடுக்க முயன்றபோதும் வகுப்புவாத மோதல்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. உத்தர பிரதேச அரசு கலைக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து நடந்த தேர்தலில் பாசக வெற்றிப் பெற்றது.

1992 ஆம் ஆண்டு கல்யாண் சிங் தலைமையிலான பா.ச.க. ஆட்சியில் பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டது. பாதுகாப்புப் படையினரை விடக் கூடுதலான கரசேவகர்கள் உட்புக, மைய மாநில அரசுகள் திறம்பட செயல்படாதது மட்டுமின்றி உண்மையில் இந்துத்துவ தீவிரவாதிகளின் வன்முறைகளுக்கு துணைபோய் பாபர் மசூதியை இடிப்பதற்கு துணை நின்றன. இதை தொடர்ந்து நாடெங்கும் வகுப்புவாத வன்முறைகள் வெடித்தன; முதன்மையாக சங் பரிவாரங்கள் தலைமையில் உத்தரபிரதேசத்திலும், சிவ சேனா தலைமையில் மகாராஷ்டிரத்திலும் வன்முறைகள் நடந்தன. வகுப்புவாத மோதல்களின் போது நூற்றுக்கணக்கான இஸ்லாமியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்; இடம் பெயர்ந்தனர்.

நிலப் பூசல்:

பாபர் மசூதி 2.77 ஏக்கர் நிலத்தில் இருக்கிறது. 1991 இல் உத்தர பிரதேச அரசு சுற்றுலாவை வளர்க்கிறோம் என்ற பெயரில் அந்த நிலத்தைக்

கையகப்படுத்தும் அதே வேளையில் அம்மாநில முதல்வர் இராமர் கோயில் கட்டுவதற்கும் உறுதி எடுத்துக்கொண்டார். 1993 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பிரதமர் நரசிம்மராவ் அயோத்தி சட்டத்தை இயற்றிப் பூசலுக்குரிய 2.77 ஏக்கர் நிலத்தை சுற்றிலும் 67 ஏக்கர் நிலத்தைக் கையகப்படுத்தினார். 1994 ஆம் ஆண்டு, இந்த 67 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தலை எதிர்த்து இஸ்மாயில் பருக்கி என்பவர் உச்சநீதிமன்றத்தில் முறையிட்டார். ஆனால், உச்சநீதிமன்றமோ, "மசூதி என்பது இஸ்லாமிய மதப் பழக்கவகங்களின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியல்ல" என்று கூறி நிலம் கையகப்படுத்தலை ஏற்றுக்கொண்டதோடு மசூதியிருக்கும் அந்த 2.77 ஏக்கர் நிலத்தையும் கையகப்படுத்த அனுமதித்துவிட்டது.

2010 ஆம் ஆண்டு, அலகாபாத் நீதிமன்றம் பூசலுக்குரிய 2.77 ஏக்கர் நிலத்தை மூன்றாகப் பிரித்து சன்னி வஃபு வாரியத்திற்கும், நிரோகி அக்காரா மற்றும் இராமருக்கு ஒரு பங்கென அறிவித்தது. இந்தத் தீர்ப்பு இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வகம் வழங்கிய தரவுகளையே பெருமளவு அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வகம் பாபர் மசூதிக்கு முன்பு அங்கு ஒரு கோயில் இருந்தது என்றது. அண்மைய இந்துத்துவப் பேரணியின் போது இந்துத்துவத் தீவிரவாதிகள், இந்நாட்டில் அமைதி நிலவ வேண்டுமானால் ஓட்டுமொத்த நிலத்தையும் இஸ்லாமியர்கள் தங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்றனர்.

இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வகத்தின் (ASI) இந்துத்துவ சார்பான பரிந்துரைகள்

பாபர் மசூதி தொடர்பான வழக்குகளில் அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகள் முக்கியப் பங்காற்றின. இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வகத்தின் பொது இயக்குநர் பிபி லால் ஓர் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆதரவாளர். அவர் அயோத்திக்கு அருகில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சியில் கோயில் தூண்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும் மசூதியைக் கட்டும் பொருட்டு அங்கிருந்த கோயிலை இடித்தார்கள் என்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஏட்டில் எழுதினார். ஆனால், இந்தக் கட்டுரை அகழ்வாராய்ச்சி தொடர்பான எந்த ஏட்டிலும் பதிப்பிக்கப்படவில்லை. பாபர் மசூதி இருக்கும் இடத்தை அகழ்ந்து பார்த்தால்தான் கோயில் இருப்பதை உறுதி செய்ய முடியும் என்று பிபி லால் பல்கலைக் கழகங்களிலும் உரையாற்றினார். பா.ச.க.வும் இந்துத்துவ அமைப்புகளும் இவரது கட்டுரைகளைக் கோயில் இருந்ததற்கான திட்டவட்டமான சான்றாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வீச்சான பரப்புரை செய்யத் தொடங்கினர். இந்த

வகுப்புவாத வெறுப்புப் பரப்புரையின் விளைவு பாபர் மசூதி இடிப்பும் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் ஆகும்.

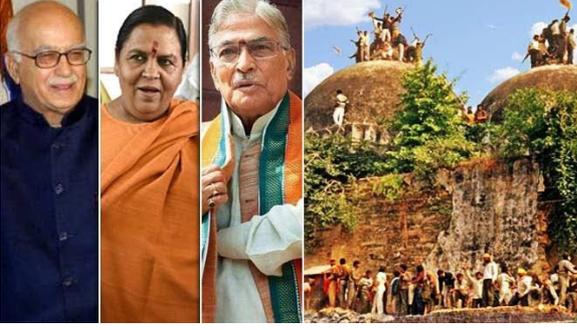
2003 ஆம் ஆண்டு, அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் அகழ்வாய்வுக்கு ஆணையிட்டது. தூண்களைக் கண்டறிய வேண்டும் என்ற கருத்துடனே அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டன, மற்றும் அகழ்வாராய்ச்சி பின்பற்றிய வழிமுறைகள் அகழாய்வுக் கோட்பாடுகளை மீறின. அகழாய்வாளர்கள் சுப்ரியா வர்மாவும் ஜெயா மேனனும் அகழாய்வுக்கான சாட்சிகளாக இருந்து அப்போதே அதில் பின்பற்றும் அகழ்வாராய்ச்சி முறை மற்றும் அதிலிருந்து கண்டறிந்தவை பற்றி பல்வேறு புகார்களை எழுப்பினர். ஆனால், நீதிமன்ற தீர்ப்புகளோ அகழாய்வு கண்டுபிடிப்புகளையே பெரும் அடிப்படையாக கொண்டிருந்தன. பல்வேறு கல்வியாளர்களின் ஆய்வுகள் பாபர் மசூதிக்கு முன்பும் அங்கு மசூதி இருந்தது எனவும் புத்த விகாரைகள் இருந்தன என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வகத்தின் ஒருதலைப்பட்ட சமான, அடிப்படையற்ற கண்டுபிடிப்புகள் நிலப் பூசல் வழக்குக்கான முக்கிய சான்றாகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டன. அகழாய்வுக் கழகத்தை சங் பரிவாரங்களின் இந்து தேசியப் பார்வைகளைப் பரப்புவதற்கான நிறுவனங்களில் ஒன்றாக பா.ச.க. பயன்படுத்துகின்றது.

பாபர் மசூதி இடிப்பின் முதன்மை சதியாளர்கள்:

பாசக தலைவர்களான அத்வானி, முரளி மனோகர் ஜோஷி, உமா பாரதி, கல்யாண் சிங் ஆகியோர் மீது குற்றச் சதி வழக்கு பதிந்தது மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை. இதை வாஜ்பாய் அரசு 2001 ஆம் ஆண்டு விலக்கிக் கொண்டது. மத்திய புலனாய்வுத் துறை இவர்கள் மீது கூடுதல் குற்றச்சாட்டுகளை முன் வைக்க 2017 ஆம் ஆண்டு உச்சநீதிமன்றத்தால் சதிக்குற்றச்சாட்டுகள் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. பாபர் மசூதி இடிப்பின் போது முதல்வராய் இருந்த கல்யாண் சிங் இன்றைய இராஜஸ்தான் ஆளுநர் பொறுப்பில் இருப்பதால் அரசமைப்புச் சட்டப் பாதுகாப்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆளுநரின் தனியுரிமைகள் என்ற வகையில் அவர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடக்கும்போதும் ஆஜராக வேண்டியதில்லை.

உத்தரபிரதேசத்தில் உயிர்ப்புடன் இருக்கும் வகுப்புவாதம்:

பா.ச.க.வும் அதன் அணிகளும் உத்தரபிரதேசத்தில் வகுப்புவாத பதற்றத்தை

இடையறாது தக்க வைக்கின்றன. பசுப் பாதுகாப்பு, லவ் ஜிகாத், தாய்மதம் திரும்புதல் (கர்வாப்சி) ஆகியவற்றின் பெயரிலான வன்முறைகள் யோகி ஆதித்திய நாத் முதல்வரான பிறகு பெருகியுள்ளன. இஸ்லாமியர்களும் கிறித்துவர்களும் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இந்து மதத்திற்கு மாறும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். யோகி ஆதித்தியநாத் அரசு எவ்வித தேவையும் கட்டுபாடும் இன்றி நகரங்களின் பெயரை மாற்றுதல், தீபாவளி கொண்டாடுதல் மூலம் மதவகைப்பட்ட பதற்றங்களைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. உத்தரபிரதேசம் மிகவும் வளர்ச்சிக் குன்றிய மாநிலங்களில் ஒன்றாக, உயர்ந்த வறுமை விகிதம், உயர்ந்த வேலைவாய்ப்பின்மை, இருப்பதிலேயே மோசமான சுகாதாரக் குறியீடு, விவசாய நெருக்கடி என்றிருந்தாலும் பா.ச.க. அரசு உண்மையான பிரச்சனைகளில் அக்கறை செலுத்தாமல், வகுப்புவாதப் பதற்றத்தை உயிர்ப்புடன் வைத்திருப்பதற்கு முயன்றுவருகிறது.

அயோத்தியில் சிவசேனாவாலும், தில்லியில் சங் பரிவாரங்களாலும் நடத்தப்பட்ட அண்மையப் பேரணிகள் மக்கள் ஆதரவை எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பெறவில்லை என்றாலும் அதில் பாசக மற்றும் இந்துத்துவ அமைப்பைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் வகுப்புவாதப் பதற்றங்களுக்கு எண்ணெய் ஊற்றியதைக் காண முடிந்தது. கரசேவகர்களில் ஒரு பிரிவினர் இஸ்லாமிய மக்கள் நிரம்பிய பழைய தில்லி சாலைகளில் ஊர்வலம் சென்று ஜலம்மா மசூதியை இடிக்கக் கோரினர். சங் பரிவாரும் சிவ சேனாவும் வேலையற்ற இளைஞர்களைத் தங்கள் தேவைக்கு பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்த குழுக்களின் இணையப் பிரிவினர் மேலும் வெறுப்பைப் பரப்பி, மொத்த சிக்கலும் அவசர அக்கறைக்குரிய பொருள் என்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். பாசக தலைவர்கள் இப்பிரச்சனை குறித்து வஞ்சமாகப் பேசிக் கொண்டே தங்களுடைய

கூட்டாளிகள் மூலம் பதற்றத்தைத் தக்க வைக்கவும் செய்கின்றனர். பாசக இச்சிக்கலைப் பயன்படுத்தி தனது பலவீனமான பொருளியல் கொள்கைகள், குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால் பண மதிப்பிழக்க நடவடிக்கை, ஜி.எஸ்.டி. ஆகியவற்றின் தோல்வி, விவசாயிகளின் துயரம், பெருகும் வேலையின்மை மீதான கவனத்தைத் திசைதிருப்பி விடுகின்றனர்.

சங் பரிவார் மற்றும் பாசக தலைவர்கள் வகுப்புவாத வெறுப்பை இடையறாது கக்கியமை பாபர் மசூதி இடிப்புக்கு இட்டுச் சென்றது. மசூதி இடிப்பின் விளைவாக மைய நீரோட்ட அரசியலில் பாசகவின் எழுச்சியும் இந்துத்துவப் பரப்புவையும் விளைந்தது. அனைத்திந்திய மற்றும் மாநிலக் கட்சிகள் மக்களை அணி பிரிக்கவும் வாக்கு சேகரிக்கவும் வகுப்புவாத கதையாடல்களுக்கு பங்களிப்பது வெட்கத்திற்குரியதாகும். இடதுசாரிகள் திசம்பர் 6 பாபர் மசூதி இடிப்பு நாளை அரசமைப்புச் சட்டம் மற்றும் மதசார்பின்மைப் பாதுகாப்பு நாளாகக் கடைபிடிக்க முன்மொழிகிறார்கள். காங்கிரசின் 'மென்மையான இந்துத்துவா' உத்தியை விமர்சிக்கின்றனர் அதற்கு காங்கிரசின் அண்மைய மத்திய பிரதேச தேர்தல் அறிக்கை ஒரு பளிச்சிடும் எடுத்துக்காட்டு.

அயோத்தியில் இராமர் கோயில் கட்டப்படுவது இந்துத்துவ அமைப்பினர் இன்னும் தீவிரமாக மக்களை அணிபிரிப்பதற்கு ஊக்கமளிக்கும். ஜலம்மா மசூதியை இடித்தல், திரிபுராவில் வன நில உரிமைகளுக்காகப் போராடிய பழங்குடிப் பெண்ணின் நினைவுச் சின்னத்தின் மீது இராமர் கோயில் கட்டுதல், சிறுபான்மையினர் மற்றும் பழங்குடிகளின் பண்பாட்டுக் கட்டுமானங்களை அழித்தல் போன்ற கோரிக்கைகள் இந்துத்துவத் தீவிரவாதிகள் மதசார்பின்மையையும் சனநாயகத்தையும் குழி தோண்டிப் புதைக்க மேற்கொள்ளும் பற்பல முயற்சிகளில் ஒன்றாகும். மதச்சார்பின்மைக்கு ஏற்ற, நீதியான கோரிக்கை என்பது மீண்டும் பாபர் மசூதி கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால், பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள் இந்துக்களின் வாக்குகளை இழந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தில் இக்கோரிக்கையைப் புறந்தள்ளுகின்றன. மதசார்பற்ற, சனநாயக, அரசமைப்புச் சட்ட நிறுவனங்களை பாசக அரசு காவியமமாக்கி இருக்கும் நிலையில் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத அயோத்தி வழக்கை உச்சநீதிமன்றம் எப்படி கையாளப் போகிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஸ்டெர்லைட்டை அப்புறப்படுத்துவோம்! தூத்துக்குடியைத் துப்புரவுப்படுத்துவோம்!

செம்பரிதி

மே 22, 2018 துப்பாக்கிச் சூட்டில் 14 உயிர்களைப் பலி வாங்கிய ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழக அரசு ஆலையை மூடி, சீல் வைக்கும் நிலைக்குச் சென்றது நாம் அறிந்ததே! ஆலையை மூடிய தமிழக அரசு, சூன் 16 அன்று ஆலையில் இரசாயனக் கசிவு ஏற்பட்டதாக மாவட்ட ஆட்சியாளர் மூலமாக ஆலைக்குள் ளிருந்த அமிலக் கழிவுகளை, மூலப்பொருட்களை கன்டெய்னர்களில், நூற்றுக்கணக்கான லாரிகளில் ஏற்றிச் செல்ல வகை செய்தது. இன்று வரை தூத்துக்குடியிலும், பிற மாவட்டங்களிலும் துப்பாக்கிச் சூட்டைக் கண்டித்தோ, துப்பாக்கிச்சூட்டில் இறந்தவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தவோ தமிழக அரசின் காவல்துறை அனுமதி கொடுக்க மறுத்து வருகிறது. உயர்நீதிமன்றம் சென்று சட்டப்போராட்டம் நடத்தித்தான் அனுமதி பெற்று சனநாயகக் கடமையை நிறைவேற்றி வருகிறோம். சமூக ஊடகங்களில் ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்புப் பதிவுகள் இடுவோர், துண்டறிக்கைக் கொடுப்போர் மீது இன்றுவரை வழக்குப் பதிவதும், கைது செய்யப்படுவதும் தொடர்கிறது. இது ஸ்டெர்லைட் எதிர்ப்பை ஒடுக்கி, வேதாந்தா கார்ப்பரேட் நிறுவனத்திற்கு உதவும் அரசின் செயலாகும்.

தொடர்ந்து ஆகஸ்ட் 9 அன்று 'ஸ்டெர்லைட் ஆலைக்குள் நிர்வாகப் பணி மேற்கொள்ளலாம்' எனத் தேசியப் பசுமைத் தீர்ப்பாயமும் முடிவெடுத்தது! வேதாந்தா நிறுவனத்திற்கு சார்பாக எடுக்கப்பட்ட இம்முடிவென்பது ஸ்டெர்லைட் ஆலை திறப்புக்கான ஓர் உறுதி செய்யப்பட்ட நடவடிக்கையாகவே அமைந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் வேதாந்தா வேண்டுகோள்படி 'ஆய்வுக் குழு' என்ற பெயரில் தருண் அகர்வால் தலைமையிலான தமிழ்நாட்டைச் சாராதவர்களைக் கொண்ட மூவர் குழுவை பசுமைத் தீர்ப்பாயம் நியமித்தது. இக்குழுவின் ஆய்வு நாடகம் தூத்துக்குடியில் ஒரு நாள், சென்னையில் இரு நாட்கள் என நடத்தப்பட்டு, கார்ப்பரேட் வேதாந்தா திட்டமிட்டபடி ஆலைக்குச் சாதகமான ஆய்வுக்குழு அறிக்கையின் அடிப்படையில் கடந்த டிசம்பர் 15 அன்று தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம் தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் ஆலையை மூடிய தமிழக அரசின் உத்தரவை இரத்து செய்து, மீண்டும் திறக்க உத்தரவிட்டது. தமிழ்நாடு அரசு மூன்று வாரங்களுக்குள் மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டும் எனவும் உத்தரவிட்டது. தூத்துக்குடி எதிர்ப்பியக்கங்களின் முறையீட்டில் சென்னை

உயர்நீதிமன்ற மதுரைக் கிளை தேசியப் பசுமைத் தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவிற்குத் தடை விதித்தது.

தடைக்கு எதிராக வேதாந்தா வின் மேல்முறையீட்டின் மீதும், மற்றும் மீண்டும் திறக்க உத்தரவிட்ட தேசியப் பசுமைத் தீர்ப்பாயத்திற்கு எதிராக தமிழ்நாடு அரசின் மேல்முறையீடு ஆகியவற்றைப் பரிசீலித்த டெல்லி உச்சநீதிமன்றம் தமிழக அரசின் முன்வைப்புகள் அனைத்தையும் புறந்தள்ளியது. சன 8, 2019 அன்று சென்னை உயர்நீதிமன்ற மதுரைக் கிளையின் தடை உத்தரவையும் இரத்து செய்தது. தேசியப் பசுமைத் தீர்ப்பாயத்தின் உத்தரவை மீண்டும் உறுதி செய்துள்ளது. தமிழக சட்டமன்றத்தில் ஸ்டெர்லைட் ஆலை மீண்டும் திறக்க முடியாது என முதல்வர் எடப்பாடி கூறியுள்ளார். ஆலையை மூடக் கொள்கைத் தீர்மானம் நிறைவேற்ற மீண்டும், மீண்டும் எதிர்க்கட்சி உட்பட அரசியல் இயக்கங்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றோம்.

ஸ்டெர்லைட் ஆலையின் வேதந்தா கார்ப்பரேட் நிறுவனம், டெல்லி உச்சநீதிமன்றம், மோடியின் இந்திய அரசு, தமிழ்நாடு அரசு இவை நான்கும் ஒரே அணிவரிசையாக நிற்கின்றனர். சட்டப் போராட்டங்கள் மூலம் இந்திய, தமிழ்நாடு அரசுகளின் ஆதரவு பெற்ற கார்ப்பரேட் அதிகாரத்தை வீழ்த்த முடியாது. தமிழ்நாடு அரசு கொள்கை முடிவெடுத்து ஸ்டெர்லைட் ஆலையை அப்புறப்படுத்துவதே தூத்துக்குடி மக்களின் ஈகத்திற்குச் செய்யும் மரியாதையாகும். ஸ்டெர்லைட் ஆலை நிர்வாகம் பணத்தை வாரி இறைத்து எடுபிடிகள் மூலம் ஸ்டெர்லைட்டைத் திறக்க வலியுறுத்தி போராட்ட நாடகங்களை நடத்தி வருகின்றது.

1994 தொடங்கி தூத்துக்குடி மக்களின் வீரஞ்செறிந்த போராட்டத்தில் 1996இல் படுகொலையான 4 மீனவர்கள், மே 22 துப்பாக்கிச் சூட்டில் படுகொலையான 14 உயிர்களின் ஈகத்தை நெஞ்சிலேந்திப் போராடும் தூத்துக்குடி மக்களின் போராட்டமே தீர்வாகும். காவல்துறை அடக்குமுறை நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகும் தூத்துக்குடி மக்களின் போராட்டத்திற்குத் துணை நிற்பது தமிழக புரட்சிகர, சனநாயக சக்திகளான நமது கடமையாகும். ஆலையை மீண்டும் திறக்கவிடாமல் தமிழ்நாடெங்கும் போராட்டங்களை முன்னெடுப்போம்! மீண்டும் எழுவோம்! போராடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை! கார்ப்பரேட் கொள்ளைக் கும்பல் வேதாந்தாவை விரட்டியடிப்போம்!

களச் செய்திகள்

21.10.18 திருச்சியில் எஸ்.டி.பி.ஐ. நடத்திய மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் தமிழ்த் தேச மக்கள் முன்னணி தலைவர் தோழர் மீ.த.பாண்டியன் உரையாற்றினார். மேடையில் தி.வி.க. தலைவர் தோழர் கொளத்தூர் மணி, த.பெ.தி.க. தலைவர் தோழர் கு. இராம கிருஷ்ணன் மற்றும் இந்திய தவ்ஹீத் ஜமாத் தலைவர் தோழர் பாக்கர்

28.11.18 சேலத்தில் பெண்கள், தலித்துகள், சிறுபான்மையினர் மீதான தாக்குதலைக் கண்டித்து தமிழ்த் தேச மக்கள் முன்னணி ஆர்ப்பாட்டம். தோழர்கள் வினாயகம், கோ.சீ. மாரியப்பன், மலைநாடு மக்கள் கட்சித் தலைவர் ராமசாமி, கோவை மார்க்ஸ் உள்ளிட்டோர் பங்கேற்றனர்

06.12.18 அயோத்தி மசூதி இடிப்பு நினைவு நாள் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சாயல்குடியில் எஸ்.டி.பி.ஐ. ஆர்ப்பாட்டம் காவல்துறை அனுமதி மறுப்பு. தடை மீறி த.தே.ம.மு.தலைவர் தோழர் மீ.த.பாண்டியன் உள்ளிட்டோர் கைது.

06.12.18 சேலத்தில் அயோத்தி மசூதி இடிப்பு நினைவு நாள் இந்திய தவ்ஹீத் ஜமாத் ஆர்ப்பாட்டம் தமிழ்த் தேச மக்கள் முன்னணி தலைமைக் குழு தோழர் விநாயகம் உரையாற்றினார்.

21.12.18 சென்னையில் தமிழ்தேச மக்கள் முன்னணி சார்பாக நடத்திய ஸ்டெர்லைட் மூட கொள்கை முடிவு எடுக்க வலியுறுத்தி நடைபெற்ற கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தில் பொதுச் செயலாளர் தோழர் பாலன் உரையாற்றும்போது...

23.12.18 திருச்சியில் பெரியார் உணர்வாளர்கள் கூட்டமைப்பு ஒருங்கிணைப்பில் நடந்த பெரியார் நினைவு நாள் கருஞ்சட்டைப் பேரணியில் தமிழ்த் தேச மக்கள் முன்னணி பங்கேற்று

19.11.18 சென்னையில் தமிழ்த்தேச மக்கள் முன்னணி, திராவிடர் விடுதலைக் கழகம், இளந்தமிழகம் ஒருங்கிணைப்பில் நந்தீச - சுவாதி சாதி ஆணவப் படுகொலைகளைக் கண்டித்து நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்

25.11.18 மதுரையில் பெண்கள் மீதான அனைத்துலக வன்முறை எதிர்ப்பு நாள் ஆர்ப்பாட்டம்

09.12.18 தஞ்சாவூரில் தமிழ்நாடு தழுவிய பரப்புரை இயக்க நிறைவு அரங்கப் பொதுக்கூட்டம். தோழர்கள் பொதுச் செயலாளர் பாலன், மையக்குழு உறுப்பினர்கள் கென்னடி, அருண் சோரி, தமிழர் தேசிய இயக்கம் அயனாவரம் முருகேசன், வழக்குரைஞர் பானுமதி